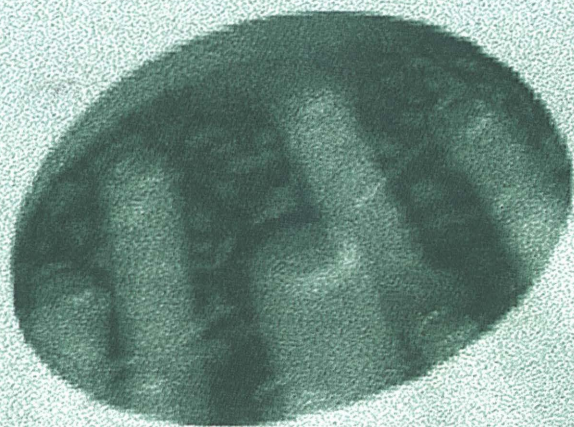

ufo-nyt

12/1993 2000

Nr. 2

Ufoer på NASA film?
Da Arizona så lyset
Mystisk satellitfoto
KGB's hemmelige film
Flyvende trekkanter spøger igen

Forsiden:

Hvert år i marts/april skal alle elever i folkeskolen arbejde med en projektopgave. Det mærker vi tydeligt i SUFOI. Utallige emails og besøg på SUFOI's hjemmeside vidner om, at mange skriver om emner som ufoer og liv i universet. Vi er glade for at kunne hjælpe med seriøs information og give eleverne en introduktion til et spændende emne. En gang imellem ser vi også nogle af resultaterne af projektarbejdet, fx forsidebilledet til dette nummer af UFO-Nyt. Det er fremstillet af Nikolaj Andresen fra Fourfeldtskolen i Esbjerg. „Ufoen“ er konstrueret i et 3D-program og kopieret ind på et digitalfoto af skolen.

(Grafik: Nikolaj Andresen)

Indhold

Rigtig god timing	3
Ufoer på NASA film?	4
Kuglelysn, eller...?	8
Da Arizona så lyset	10
Flyvende trekanten	12
Flybesætning så stort, trekantet fartøj over Texas	13
Nyt om ildkuglen over Danmark	14
KGB's hemmelige film	15
Foto fra satellit skaber mystik	16
Nyt om navne	17
Danske fund bekræfter asteroidenedslag	19
Kort fortalt	21
Super læsertilbud!	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25
Prøvenumre, information og
observationer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's
repræsentantskabsmedlemmer på
vores hjemmeside: www.sufoi.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

© Copyright: SUFOI 2000

Nyhedsmediernes kan, i henhold til
ophavsretsloven og med tydelig
kildeangivelse, bringe citater fra
signerede artikler. Artikler må kun
bringes i deres hele udstrækning
efter skriftlig aftale med den
ansvarshavende redaktør.
Kopiering fra UFO-Nyt er kun
tilladt i overensstemmelse med
overenskomst mellem Undervis-
ningsministeriet og Copy-Dan.
De i UFO-Nyt offentliggjorte
artikler fremtræder som bidrag til
kendskabet og forståelsen af ufo-
forskningen i dens forskellige former,
uden at SUFOI nødvendigvis aner-
kender de tanker, som måtte frem-
komme heri, og uden at foreningen
hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen
e-mail: box7151@post3.tele.dk

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller
Hansen, Dezsö Sternoczky og Hunt
Emerson.

Produktion:

Sats ved: JL Desk Top - 57 64 84 37
Tryk udført af:
Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne repro-
klare annoncer på produkter, der
vedrører bladets emnekreds.
Nærmere oplysninger fås ved hen-
vendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne
artikler. Send os først et brev og
fortæl, hvad du har lyst til at skrive
om, så du ikke bruger tid på en helt
færdig artikel, som vi måske ikke
kan bruge. Da bladet udgives af en
forening med begrænsede ressour-

cer, kan vi ikke udbetale honorarer
for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 3. juli for stof til nr. 3, som
udkommer medio august. Og den 2.
oktober for stof til nr. 4, som
udkommer medio november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre
årligt på hver 24 sider.
Abonnementsprisen for 2000 er kr.
247,00. Beløbet indbetales på giro 9
11 77 25 til SUFOI, Postboks 6,
2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert
mod en merpris på kr. 60,00 (i alt
kr. 307,00). Denne kuvertservice er
obligatorisk for Grønland, Færøerne
og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod
fremtidige prisstigninger, kan vi
tilbyde et 5 års abonnement
(2000-2004 incl.) for kr. 1.235,00.
Med kuvertservice bliver prisen kr.
1.535,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst
muligt meddelt direkte til SUFOI's
medlemsarkiv: Jan Hansen,
Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

Skandinavisk UFO Information SUFOI

Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

- 1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
- 2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
- 3) Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.
- 4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. E-mail: box7151@post3.tele.dk

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Egon Olsen (SUFOI's Oplysning), Grønhøjvej 21, 8700 Horsens. 75 65 32 42.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Lysåvej 2, 8600 Silkeborg. 86 80 62 63.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Lars H. Andersen (informationsmedarbejder), Herningvej 11B, 1., 6950 Ringkøbing.

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.

Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.

Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Verner Møller (SUFOI's Oplysning), Mustрупvej 11, 8355 Solbjerg. 86 92 80 43.

Asle Nielsen (SUFOI's Oplysning), Asgaardsvej 1, 8700 Horsens. 40 72 11 17.

Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.

Michael Storm (bogarkiv), Durup Allé 80, 2730 Herlev. 44 92 41 80.

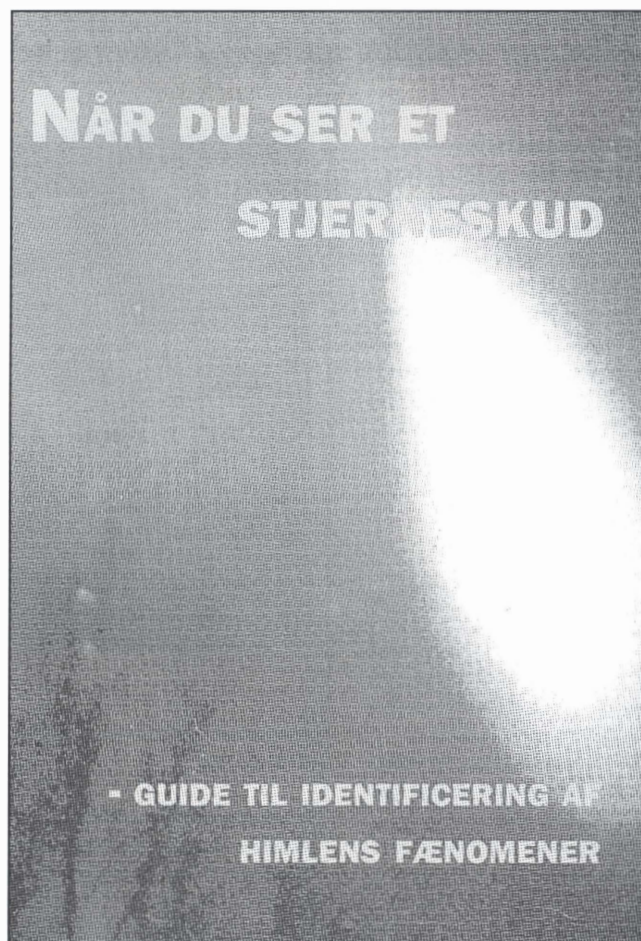
Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Rigtig god timing...

De seneste måneder har budt på mange spændende himmelfænomener, fx ildkugler, satellit-undergange, nordlys og iøjnefaldende planetkonstellationer. Alle sammen fænomener, som fik

Hefkets forfattere er Per Andersen, Torben Birkeholm og Toke Haunstrup. De har alle mange års erfaring med efterforskning og behandling af hundredvis af rapporter. Disse erfaringer deler de

AF KIM MØLLER
HANSEN

observatører til at undre sig og pressen til at skrive om himmelrummet. Det kan derfor se ud som rigtig god timing, at vi netop her i foråret har udsendt foreningens seneste udgivelse: *Når du ser et stjernesud - guide til identificering af himlens fænomener*.

Når du ser et stjernesud beskriver de himmelfænomener, som hyppigst giver anledning til ufooplevelser. I tekst og farveillustrationer fortælles, hvordan fænomener som fx fly, satellitter, meteor, balloner, skyer, projektor- og laserlys kan opføre sig og misfortolkes. Nu har vi for første gang samlet en del af denne viden i et flot og handy hefte, som udgives i et stort oplag takket være økonomisk støtte fra Tips- og Lottomidlerne.

med os andre i heftet.

Når du ser et stjernesud er naturligvis sendt til alle UFO-Nyts abonnenter. Desuden har alle hovedbiblioteker, planetarier og observatorier fået tilsendt et passende oplag af heftet til gratis uddeling.

SUFOI's primære aktivitet er i dag at oplyse offentligheden om ufofænomenet og det, der knytter sig hertil. Foreningens formål er at identificere og afmystificere ufofænomenerne bl.a. gennem oplysning om kendte himmelfænomener. *Når du ser et stjernesud* er ét af resultaterne af dette store, frivillige arbejde. Vi håber, at heftet må blive flittigt brugt og gøre os alle klogere på, hvad der rører sig over vore hoveder.

Ufoer på NASA film?

"...Verden står over for en afsløring af historiske dimensioner, hvis uddrag af hemmelige NASA-transmissioner er ægte. Er de det, er konsekvenserne uoverskuelige," siger Jens Martin Knudsen, Danmarks førende rumforsker.

"...måske den vigtigste opdagelse i menneskehedens historie..."

AF OLE
HENNINGSEN

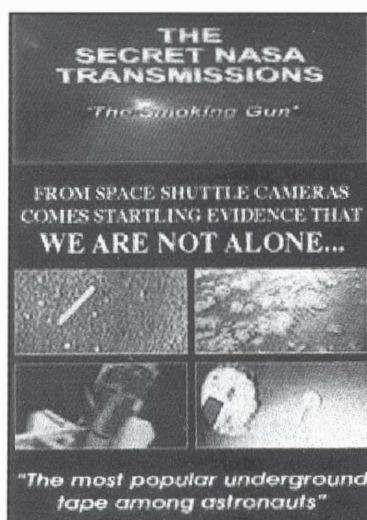
Med sådanne overskrifter i dagspressen er der ikke noget at sige til, at øjnene vandrede hastigt ned over spalterne for at se, hvad det mon kunne være for oplysninger, der med brask og bram skulle offentliggøres den 11. marts 2000. Men som tiden efter viste, var der heller ikke denne gang tale om den bebudede sensationelle nyhed om opdagelsen af liv i rummet, men derimod tale om en meget flot iscenesat præsentation af en ny engelsk videoproduktion!

Salg af ny video

Titlen på den nye video er: "The Secret NASA Transmissions: The Smoking Gun". Videoen indeholder en lang række filmsekvenser fra bl.a. de senere års rumflyvninger med de amerikanske rumfærger samt optagelser af den russiske rumstation MIR.

På flere af disse sekvenser ses spændende og ejendommelige lys og lysfænomener, der på filmen udlægges som nye typer af livsformer i rummet.

I starten af videoen vises endvidere et mindre udvalg af ufo-

optagelser fra hele verden fra det seneste årti.

Canadisk tv-producer

Den nye video er produceret af det engelske tidsskrift "UFO Magazine" i samarbejde med den canadiske tv-producer Martyn Stubbs, der for nogle år siden kontaktede Graham Birdsall fra

"UFO Magazine".

Martyn Stubbs har beskæftiget sig med kabel-tv gennem de seneste 20-25 år. På et tidspunkt stiftede han bekendtskab med en filmsekvens med optagelser af ejendommelige lysfænomener fra den amerikanske rumfærgemission STS-48 fra september 1991. Dette fik ham til at indstille sit tekniske udstyr incl. parabolantenne, så han selv kunne nedtage transmissionerne fra NASA's rumfærgemissioner.

Det er herefter blevet til i alt 520 videobånd med over 2.500 timers optagelser fra disse rumfærder. Det er bl.a. på basis af dette filmmateriale, at videofilmen er blevet til.

Arkivmateriale fra NASA

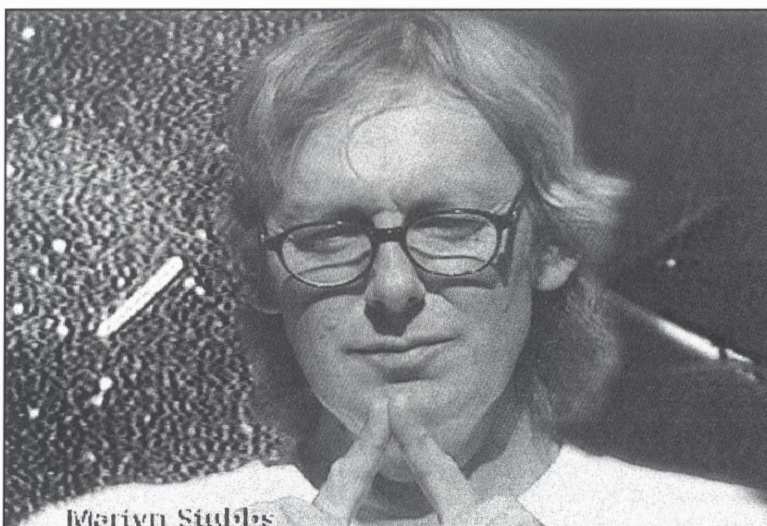
Materialet er dog ikke mere hemmeligt og mystisk, end at det kan købes hos NASA. Det kan enhver gøre, hvis man i øvrigt har interesse, penge og tålmodighed nok til at gennemgå det omfattende arkivmateriale.

Så når fx Joseph A. Nuth, der er chef for NASA's Astro Kemiske Division, til pressen udtaler, at han ikke vil afvise videofilmenes ægthed, har han ganske ret. Optagelserne er helt givet ægte. Men det er tolkningerne af dem, der diskuteres!

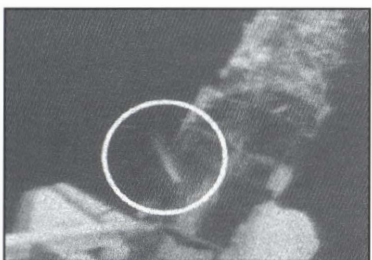
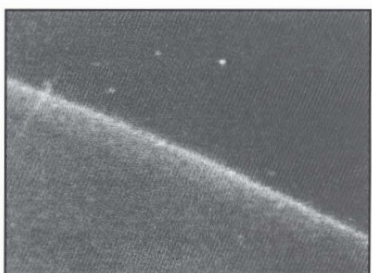
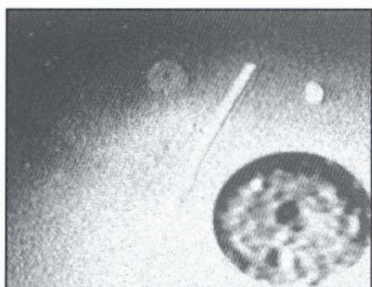
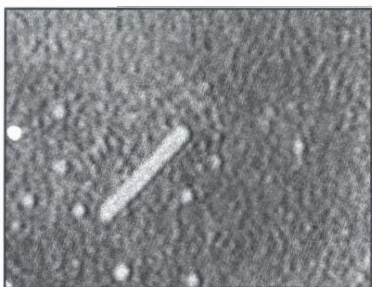
To livsformer i rummet

Martyn Stubbs siger *ikke*, at han har opdaget fremmede rumskibe på videosekvenserne - og dermed bevis for liv andre steder i universet. Nej, han mener, at optagelserne viser mindst to typer af fremmede livsformer i rummet.

Han taler først og fremmest om et fænomen, som ses flyve rundt i form af en masse lysende punkter på optagelserne. Endvidere fremhæver han et fænomen, der næsten

Martyn Stubbs har indsamlet over 2.500 timers optagelser fra rummet. (Foto: UFO Magazine)

Sekvenser fra videoen "The Secret NASA Transmissions: The Smoking Gun".

ikke kan opfanges af det blotte øje. Lysfænomenet har han opdaget ved at køre optagelserne igennem billede for billede.

Det manifesterer sig fx som en form for lysende streg, et aflangt lysglimt eller andet lysfænomen, der tilsyneladende opstår og med stor fart bevæger sig bort fra forskellige genstande, rumfærgen, satellitter m.v.

Oftentimes findes lysfænomenet ikke på det næste billede i filmsekvensen. Så flygtigt er fænomenet. Og man må spørge sig selv: Eksisterer det overhovedet?

Optagelserne kan være spændende nok, men overbevisende om eksistensen af nye livsformer, er de nu ikke - og slet ikke for en inkarneret skeptiker.

Interview med Martyn Stubbs

Martyn Stubbs beretter i et meget langt interview om de forskellige iagttagelser, og med mellemrum ses sekvenser fra hans videooptagelser af de omtalte fænomener.

Der er gengivet filmsekvenser fra rumfærden STS-48, 15. september 1991, med lysfænomener der dog tidligere af NASA er betegnet som iskrystaller.

På optagelserne fra den 7 dage lange rumfærd STS-61, hvor astronauterne fra den amerikanske rumfærg skulle reparere Hubble Rumteleskopet, bemærkede Martyn Stubbs straks lysfænomenerne. Det blev derfor til i alt 36 videobånd fra denne rumfærd og adskillige andre fra bl.a. STS-75 og senere STS-80 fra den 1. december 1996.

"The Secret NASA Transmissions" rummer også filmsekvenser med den russiske rumstation MIR fra den 18. november 1995 samt optagelser med kosmonauterne Titov og Manarov fra 1989.

Endelig gengives der udtalelser om andre kosmonauters iagttagelser, blandt andre Gennadi Strekalov.

En dr. Jack Kasher fra Nebraska State University er på videoen citeret for at sige om fænomenerne, at der er tale om intelligent kontrollerede rumfartøjer, enten af jordisk eller ikkejordisk oprindelse.

Ikke hemmelige optagelser

Der lægges op til, at der er tale om hemmelige optagelser. Men NASA offentliggør selv ofte, fra hvilke

satellitter og på hvilke frekvenser man kan modtage transmissioner, så det kan vel ikke kaldes særligt hemmeligt. Der er derfor absolut ingen basis for at betegne materialet som værende "hemmelige NASA-optagelser".

Martyn Stubbs har gjort sig den ulejlighed også at optage nogle af tv-stationen CNN's transmissioner fra rumfærgerne for at undersøge, om han på disse optagelser kunne se de samme fænomener. Det kunne han. Så også her mangler der belæg for anvendelsen af ordet "hemmelig".

Men samtidig fik Stubbs dog godtgjort, at hans egne tilsvarende optagelser var gode nok. Så lysfænomenerne fra rummet skyldtes altså ikke problemer med hans eget tekniske udstyr.

Jens Martin Knudsen: "Søg sandheden, men pas på..."

Gennem mange år har Danmarks kendte Mars-forsker, Jens Martin Knudsen, beskæftiget sig med emnet "liv i universet".

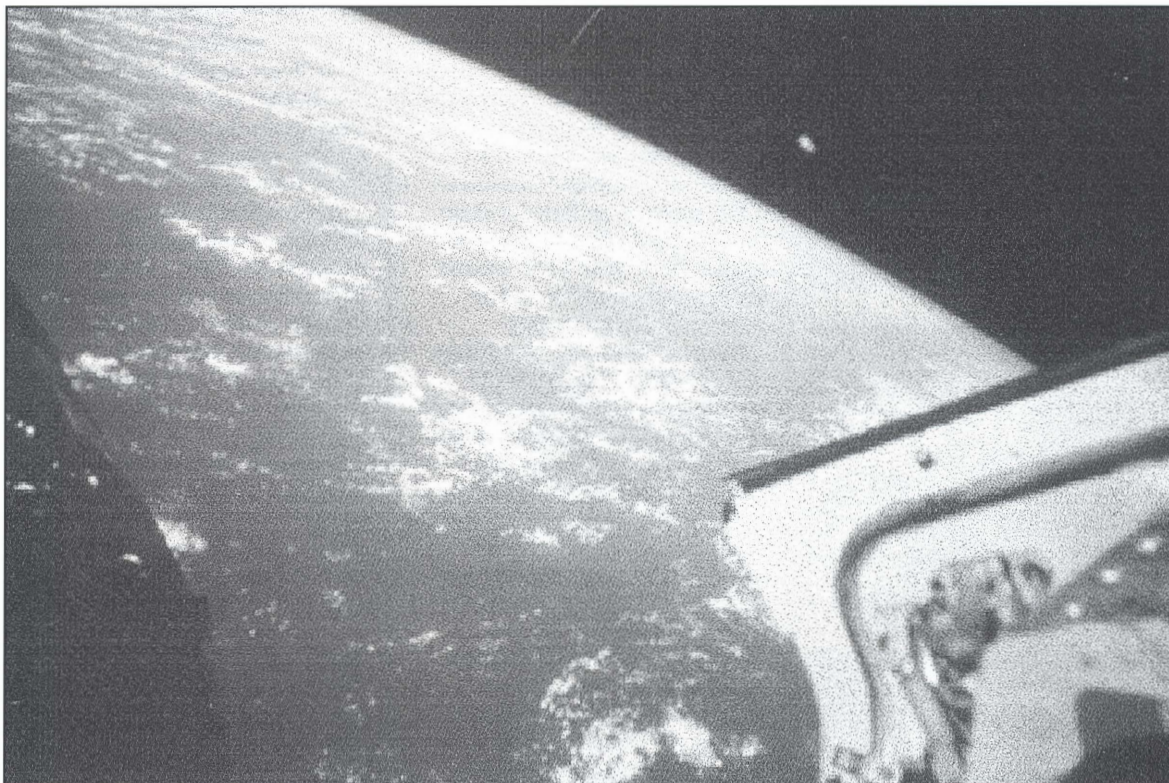
Til dagspressen udtalte han før offentliggørelsen af "The Secret NASA Transmissions":

"Jeg har arbejdet sammen med NASA's ledelse i årevis, og jeg tror ikke på nogen hemmeligholdelse. Jeg kan heller ikke tro på disse oplysninger (om tolkningen af filmene/red.), men på den anden side har jeg heller ikke kompetence til at afvise noget på forhånd. Men hvis de viser sig at være ægte, vil det være en sensation - den største opdagelse i menneskeheds historie," siger han.

Forskeren Jens Martin Knudsen med en prøve fra Mars-meteoritten ALH-84001. (Foto: Ole Henningsen)

Da lugen åbnes til Gemini 12 den 12. november 1966, flyver en lille genstand ud i rummet og bliver til en ufo. (Foto: NASA)

Jens Martin Knudsen har bestemt en sund skepsis til sådanne ekstraordinære nye oplysninger. Ved sine foredrag lægger denne videnskabelige hædersmand megen vægt på, at folk skal søge sandheden. Men - som han altid tilføjer - man skal være på vagt over for dem, der siger, de har fundet den!

Astronauters rapporter om ufoer

De amerikanske myndigheders officielle politik og stillingtagen på

ufoområdet, der også gælder for NASA, fremgår særdeles tydeligt af denne erklæring, der bl.a. kan læses på NASA's og andre regeringsorganers hjemmesider på Internettet:

"I forbindelse med adskillige rumflyvninger har NASA-astronauter rapporteret om fænomener, som ikke umiddelbart har kunnet forklares. Imidlertid har NASA i hvert enkelt tilfælde fastslået, at observationerne ikke har kunnet henføres til noget 'anormalt' i rummet."

Hvad er det så, astronauterne

gennem årene angiveligt har rapporteret? Der er mange beretninger i omløb, og de kan som oftest ikke stå for en nærmere prøvelse.

Astronauten John Glenn berettede i februar 1962 som en af de første om såkaldte "ildfluer" i rummet. Astronauterne på senere Mercury-flyvninger så dem også og kunne frigøre disse flyvende ispartikler ved at banke på rumkapslens sider!

Den amerikanske astronaut James McDivitt rapporterede i juni 1965 fra Gemini 4, at han filmede og fotograferede flere mærkelige objekter, heriblandt et cylindrisk objekt med en slags antenne stikkende ud. Et af de fotos, NASA offentliggjorde efter rumflyvningen, har været vidt udbredt i ufoekredse i mange år. Men meget tyder på, at der i virkeligheden var tale om en refleks i et af rumkapslens vinduer.

Fra Gemini 11 rapporterede astronauterne Richard Gordon og Charles Conrad i september 1966 bl.a. om en anden satellits tætte passage. Der blev taget fotos, der dog ikke umiddelbart har været til nytte i identificeringen af dette objekt.

Også i forbindelse med Apollo- og Skylab-rumprogrammet er der berettet om ufofænomener, uden at der dog har været tale om overbevisende film og rapporter.

Astronauten Gordon Cooper, der

Den 19. juli 1969, dvs. dagen før Apollo 11 landede på Månen, tog Edwin "Buzz" Aldrin dette foto, som ifølge fantasi-fulde skribenter viser et fremmed rumskib. Objektet på billedet er kendt som snemands-ufoet. I virkeligheden er ufoet meget tæt på vinduet og kameraet og højst sandsynligt afskallet maling eller iskrystaller, der reflekterer sollyset. Man kan desuden se flere andre lys-reflekser på billedet. (Foto: NASA)

var pilot på Mercury 9 i maj 1963, hører til de amerikanske astronauter, der absolut mener, at ufo-fænomener skyldes ikkejordiske fartøjer. Han har aldrig som astronaut set ufo'er, men iagttagt sådanne fænomener i 1951 under udstationering i Europa.

I de senere år er der gang på gang dukket filmsekvenser op, hvor man ser lyspletter og andre lysfænomener bevæge sig i nærheden af de amerikanske rumfærger. En af disse sekvenser stammer fra STS-48 rumfærden den 15. september 1991 med rumfærge Discovery.

Flere mystiske objekter skyldes uden tvivl forskellige affaldsprodukter og andre ting fra rumfærgerne. Af og til skifter disse lys kurs, fx i forbindelse med affyring af styreraketterne på rumfærge.

Danske medier om sagen

JyskeVestkysten (den 3. marts),
Frederiksborg Amts Avis (den 9.

marts) og andre dagblade interessererede sig i begyndelsen af marts for offentliggørelsen af "The Secret NASA Transmissions". Men heller ikke disse dagblade havde brug for de meget store typer efter offentliggørelsen.

Danmarks Radio bragte et indslag om sagen i Radioavisen kl. 12, lørdag den 11. marts, hvor undertegnede i et interview gav udtryk for en ret så stor skepsis vedr. videoens mystiske aspekter.

Oberg om videoen

Amerikaneren James Oberg har i en lang årrække haft meget tæt kontakt til NASA og er gået i dybden med undersøgelser af mere spektakulære billeder og film fra NASA's rummissioner. Mange medier har offentliggjort en række af hans kritiske - men seriøse - artikler herom.

Offentliggørelsen af "The Secret NASA Transmissions" med dens ret så bastante påstande har fået

James Oberg til at fare i blækhuset. Han har derfor haft en heftig diskussion med producenterne af den nye video om, hvad den i virkeligheden viser.

Ekstraordinære beviser mangler

Der er ingen tvivl om, at flere af optagelserne umiddelbart ser meget spændende ud og tilsyneladende kan være vanskelige at give en forklaring på. Men derfor behøver de nu ikke nødvendigvis at skulle udråbes som fremmede livsformer eller rumskibe fra fremmede civilisationer. Selv om tanken kunne være nok så fascinerende.

Man må stadig have for øje, at ekstraordinære påstande nu engang kræver ekstraordinære beviser! Det står endda anført på videokassetens bagside. Men der er ikke i denne sag ført et tilstrækkeligt ekstraordinært bevis.

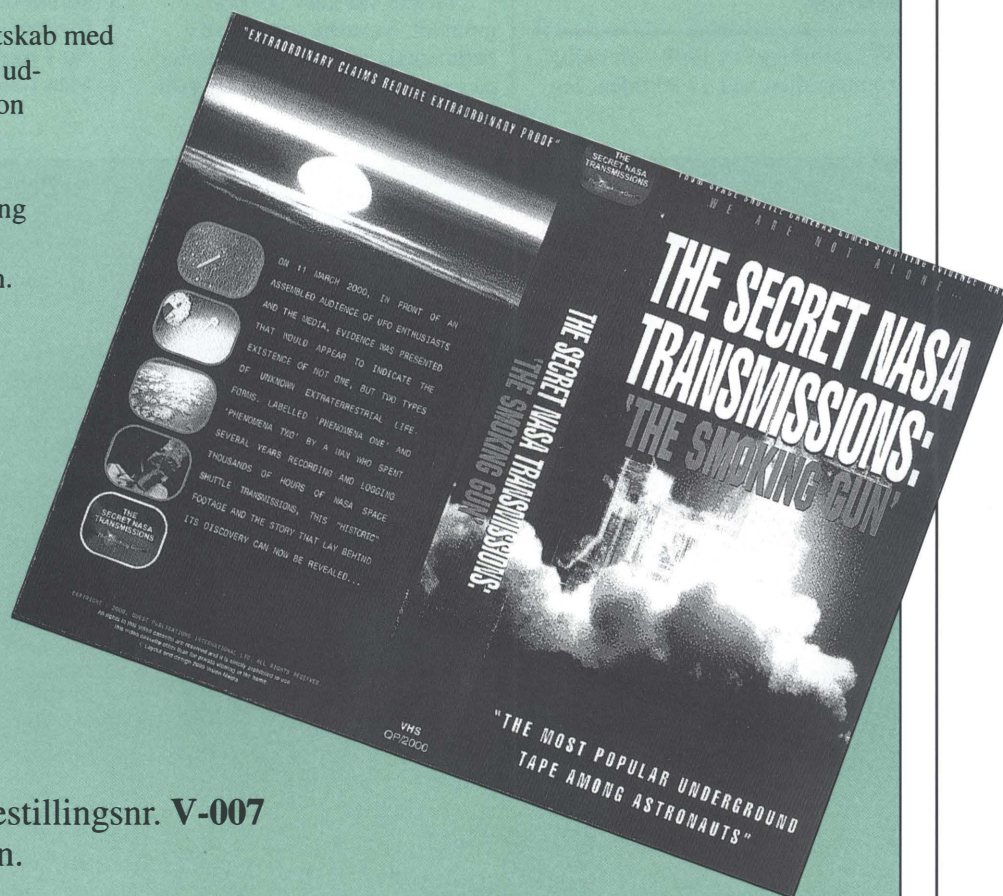
□

Se videoen - og døm selv

Du kan stifte bekendtskab med hele indholdet af den udsendte videoproduktion ved at bestille "The Secret NASA Transmissions: The Smoking Gun" hos SUFOI. Videoen varer 90 min. og er engelsksproget uden undertekster.

Bestilling foretages ved at indbetale kr. 290,00 + kr. 17,00 (porto/ekspedition) i alt **kr. 307,00** på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Husk at skrive bestillingsnr. **V-007** på modtagerdelen.

Kuglelyn, eller...?

Den 22. januar zappede jeg tilfældigt ind på den tyske kanal N3, og hørte i et interview en tysk videnskabsmand tale om en "ubestemmelig, lysende og kugleformet energiklump". Dette udtryk tændte en lampe i mit erindringsmørke.

AF KNUD MØLLER
HANSEN

Tv-udsendelsen hed "Natürlich gibt es UFO's". Den handlede om den videnskabelige bearbejdning af alle de rapporter, som kommer fra flykaptajner, radaroperatører, astronauter m.fl. Undersøgelsen gik ud på at vurdere og frasortere reflekser og fejlforklaring af almindeligt forekommende flyvende objekter, og derefter forsøge på at forklare de resterende beretninger.

Jeg kan godt lide betegnelsen UFO (Uidentificeret Flyvende Objekt). Den passer lige præcist på de efterfølgende to beretninger, der handler om det mest uforklarlige, der er hændt i min levetid.

"Vi kaldte det for kornmodskuglelyn"

Vi skal tilbage til 1948 - en dejlig sommeraften ved 17.30 tiden. Jeg

spillede fodbold med en kammerat på engen sydøst for mit barndomshjem, mejeriet "Egedal" ved Horsens.

Det er overskyet og ellers en lun aften med lidt torden i vest. Pludselig ser vi begge et lysende objekt komme svævende hen imod os fra vest ca. 5-6 meter over jorden. Det er på størrelse med en håndbold, dvs. mindre end den fodbold vi spillede med.

Objektet kom direkte hen imod os. Der var tale om en lidt zigzaggende kurs. Vi udbrød begge: "Hvad er dog det for noget?"

Jeg bliver helt tør i munden bare ved at tænke på det, selv om det er mange år siden, det hændte.

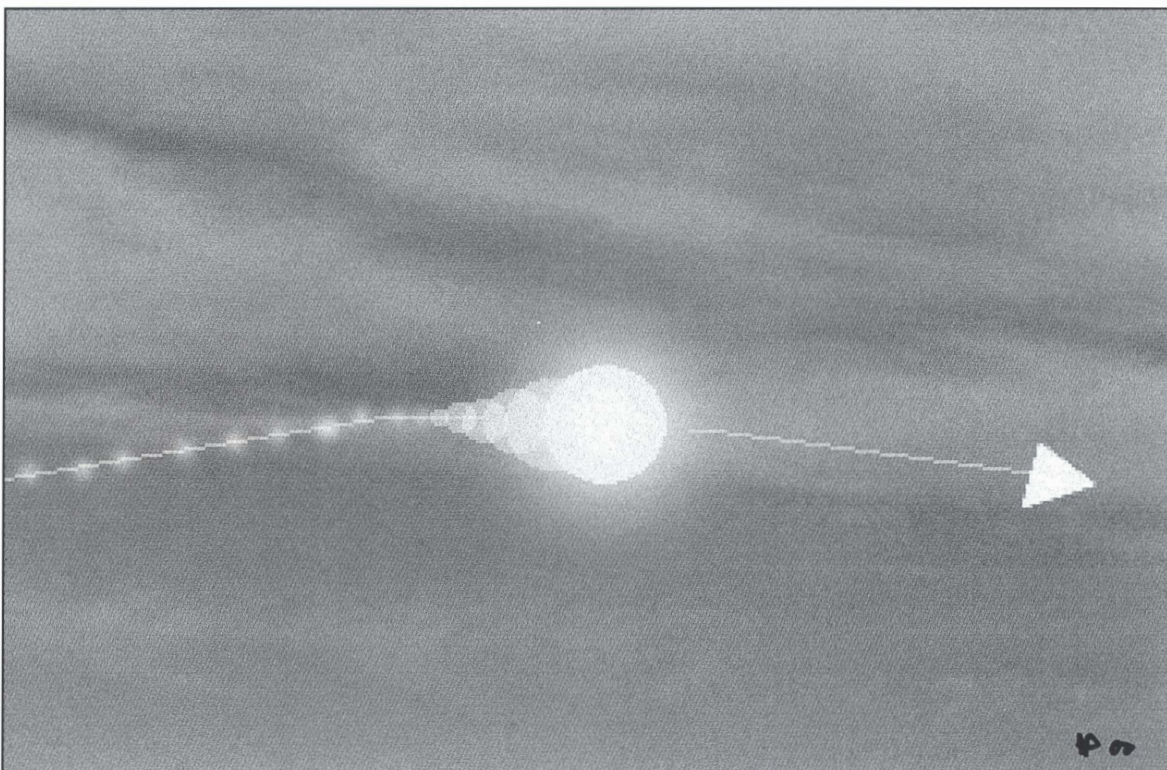
Objektet var klart lysende gråhvidt, nærmest som en stor perlemorskugle med en diameter på ca. 16 cm. Da det kom faretru-

ende nær på os, blev jeg så bange, at jeg kastede fodbolden i retning af "den lysende kugle" for ligesom at skræmme den væk.

Objektet, som nu var mindre end 6 meter borte i en svævehøjde af 2-3 meter, reagerede på mit forsøg på afværgning og ændrede øjeblikkeligt kurs: 90 grader til venstre og 2-3 meter op i ét nu. Det fløj/svævede med stigende fart bort i et langt, svagt buet drej mod nordøst, for kort efter at forsvinde over horisonten, ca. 1,5 km væk, hvor objektet ligesom opløstes - pist væk!

Det eneste, vi hørte, var en svag lavfrekvent brummen!

Den samlede observationstid, fra vi opdagede objektet inklusive kursændringer, og til det var forsvundet uden for vort synsfelt, var i nærheden af 14-15 sekunder. Men i den tid tilbagelagde fæno-

"...Objektet var klart lysende gråhvidt, nærmest som en stor perlemorskugle med en diameter på ca. 16 cm."
(Tegning: Henrik Klinge Pedersen)

menet en distance på ca. 1,5 km, hvilket svarer til ca. 360 km/t.

Da der var tale om både en opbremsning før og under mødet med os, samt en acceleration væk fra os, har den virkelige hastighed været væsentligt højere, nærmere op mod 800 km/t - en flyvehastighed som en moderne jetjager af i dag, vil jeg skønne.

Både min kammerat og jeg var stærkt chokerede. Min ven udbrød: "Hvordan kunne du dog finde på at kaste bolden efter den? Den kunne jo være eksploderet i hovedet på os!"

Min kammerat havde hørt sin far fortælle om kornmod ved høsttide, så det, vi havde set, måtte være kornmod. Jeg mente nu, at det var kuglelyn. Vi kom ikke nærmere en løsning af gåden, og da vi kom hjem og fortalte om det passerede, resulterede det blot i en bemærkning om, at de unge mennesker nok havde en livlig fantasi. Det blev vi jo ikke meget klogere af.

Nærkontakt af anden grad

En uges tid senere sidder min familie og jeg i havestuen og nyder sommeraftenen. Klokken er omkring 21. Vi drikker aftenkaffe, og snakken går livligt. Havedøren mod syd står åben, og solen er ved at gå ned.

Pludselig opdager vi et lysskær

fra vest, og umiddelbart efter bliver vinduesruden mod vest smadret! En lysende ildkugle svæver langsomt ind i stuen, drejer 90 grader til højre og svæver ud ad den åbentsående dør mod syd og forsvinder med en kraftig acceleration mod sydøst i en lang buet bevægelse.

Alle er målløse. Min tante siger først af alle, ja råber nærmest skingrende: "Nej! Hvad var dog det? Det har jeg endnu aldrig oplevet før!"

Min mors reaktion var et højt forskrækket skrig. Alle øvrige sidder med tilbageholdt åndedræt.

Jeg var lige så skræmt af oplevelsen som de øvrige. Dog med den undtagelse, at jeg jo havde set et ufo nogle dage tidligere og sammen med min kammerat fastslået, at det ifølge min version var et "kuglelyn". Dette fortalte jeg de damer, men da de ikke havde set et sådant fænomen, blev min forklaring accepteret med: "Nå, tror du det, Knud!"

Jeg måtte jo i sandhedens navn tilstå, at jeg ikke havde en bedre forklaring på oplevelsen - men det, at jeg havde set et lignende tilfælde et par dage før, bestyrkede mig meget i min udlægning. Der var også flere lighedspunkter mellem de to episoder:

- Størrelsen næsten den samme
- Sydende og brummende lyd

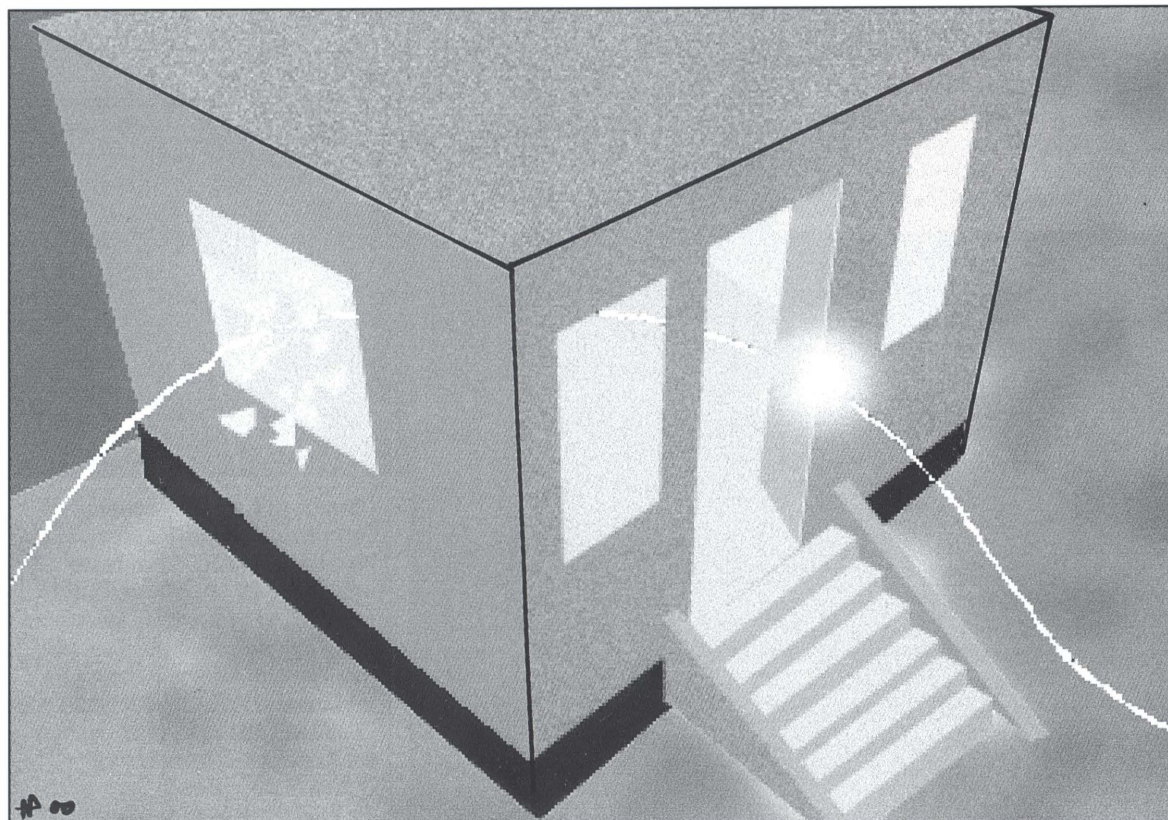
- Hurtige retningsændringer
- Hastighed under svævning i stuen: en meter pr. sekund, langsom
- Hastighed umiddelbart efter at objektet var ude i det fri: en hurtig acceleration, pist væk. Forsvandt også mod øst.

Det eneste mærkbare i stuen bortset fra glasskår var lugten, nærmest som lugten i et elværk. Den samlede observationstid var 5-6 sekunder.

Ingen i stuen kunne finde en acceptabel forklaring på oplevelsen. Den overgik langt, hvad man kunne læse om i datidens blade, hvor det vildeste var serien "Jens Lyn" (Flash Gordon) eller "Willy og piraterne" med flyvemaskinen "SM-3" i Familiejournalen.

Som afslutning på beretningerne finder jeg det væsentligt at slå fast, at jeg er rimeligt kvalificeret til at kunne berette om det passerede. Jeg er uddannet pilot, maskiningeniør og mangeårig chef for et stort personale - og som følge heraf vant til lidt af hvert. Men jeg har endnu ikke stået over for en ansøger eller medarbejder med foranstående oplevelser i erfaringsgrundlaget, eller også har vedkommende ikke villet berette om det, som det har været tilfældet for mit eget vedkommende.

□

“...Pludselig opdager vi et lysskær fra vest, og umiddelbart efter bliver vinduesruden mod vest smadret! En lysende ildkugle svæver langsomt ind i stuen, drejer 90 grader til højre og svæver ud ad den åbentsående dør mod syd...”
(Tegning: - Henrik Klinge Pedersen)

Da Arizona så lyset

Den 13. marts 1997 blev himlen over Arizona oplyst af et natligt lysshow uden sidestykke. Faldskærmsblus, siger militæret. Vrøvl, siger hundredvis af vidner.

AF PETER
DAVENPORT

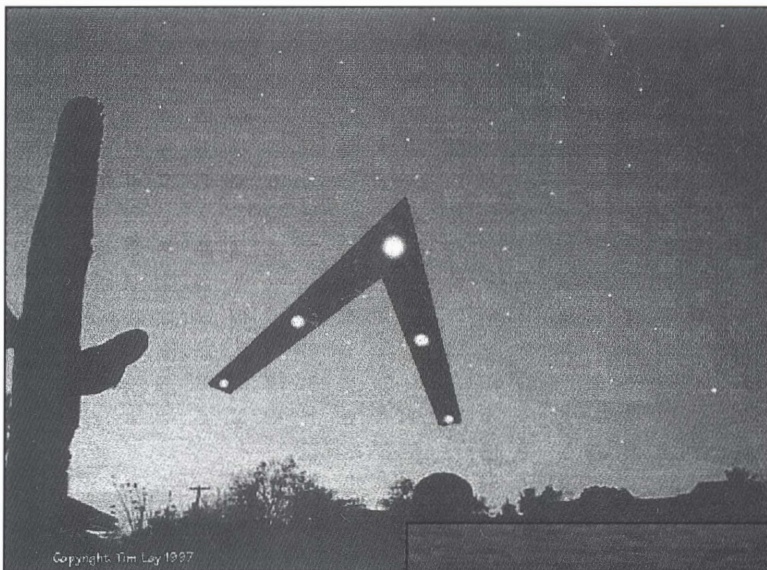

I dag, tre år efter den dramatiske nat, er de såkaldte Phoenix-lys stadig omdiskuteret. Mange af sagens aspekter er endnu uopklarede og kontroversielle, men en betragtelig del af de data, som trænede forskere har indsamlet, antyder, at hændelsen var usæd-

nembrud", da *USA Today* havde den på forsiden den 18. juni 1997, tre måneder efter begivenhederne.

Nogle af sagens hovedpunkter er som følger:

Tusinde eller måske titusinde

Copyright: Tim Ley 1997

vanlig dramatisk og bizar. Sagen havde dog ikke pressens bevågenhed, når man lige ser bort fra et par korte artikler i en lokal Arizona-avis. Historien fik først sit "gen-

mennesker på jorden så mindst ét objekt passere og/eller svæve over hovederne på dem. De beskrev objektet som "enormt", "gigantisk" eller "vanvittigt stort". Mange observatører fortalte, at det var deres indtryk, at en Boeing 747 kunne lande på det objekt, de havde set flyve over hovederne på dem.

De fleste observatører beskrev objektet som trekantet med alt fra mellem fem til utallige lys på den forreste side. Nogle observatører mente, at objektet havde tre lys nær "næsen" med et lys på hver af trekantens spidser. Andre fortalte, at objektet havde syv store lys fordelt over den forreste side.

Objektet kunne tilsyneladende flyve meget hurtigt, sandsynligvis med overlydshastighed, selv om kun de færreste hørte lyde fra det.

Ifølge de fleste beretninger fløj objektet mod sydøst over Henderson, Nevada, kl. 18.55

**Mike Krysten 3-13-97
Phoenix, Az**

(Pacific tid), og blev derefter set flyve mod syd nær Paulden, Arizona, omkring 22 minutter senere, kl. 20.17 (Mountain tid). Omkring et minut efter observationen i Paulden, blev objektet set nær Prescott Valley, Arizona, ca. 50 km mod syd. Objektet dukkede så op over Phoenix, hvor det blev set svæve i 4-5 minutter nær Indian School Road.

Objektet passerede gennem Sky

Harbor Airports luftområde og blev set af flyvelederne i lufthavnens kontroltårn. Det blev også observeret fra et kommercielt fly, hvor besætningen via radioen rapporterede, at det fløj direkte over deres fly.

Objektet fortsatte mod syd i retning af South Mountain, hvor det ændrede kurs mod sydøst i retning af Tucson, Arizona, over Interstate 10. En familie, som kørte mod nordvest i retning af Phoenix på Interstate 10 nær Casa Grande, Arizona, fortalte, at objektet fløj over dem i omkring 1-2 minutter, mens de kørte ca. 130 km/t. Objektet var så tæt på dem, at familiens to børn på bagsædet af stationcaren kun kunne se objektets "vingespids" gennem sideruderne.

National UFO Reporting Center modtog en telefonopringning omkring syv timer efter hændelsen fra en person, som identificerede sig som ansat på Luke Air Force Base, 35 km vest for Phoenix. Personen fortalte, at U.S. Air Force havde sendt to F-15c jagere af sted fra Luke AFB, og at en af jagerne havde "opsnappet" et gigantisk objekt over området mellem Indian School Road og 7th Avenue. Samme person fortalte, at radaren på det pågældende jagerfly umiddelbart efter var gået i tilstanden "hvid støj," og at lysene på det usædvanlige objekt pludselig blev svagere for derefter at forsvinde helt fra pilotens synsfelt.

Den 14. marts 1997 oplyste seniorofficerer fra Luke Air Force Base, at de intet kendte til hændelsen, og at basen ikke havde modtaget en eneste rapport om den. En udskrift af telefonregningen viste, at der var foretaget opkald til basen, hvilket modsiger officerernes erklæringer.

Nogle militærfolk og ufoforskere hævdede, at observationen blev udløst af "militære signallys," som blev affyret omkring kl. 21.30 (Mountain tid) af et USAF A-10 fly over Gila Bend Bombing Range. Bombeområdet ligger 100-130 km sydvest for Phoenix. Denne hændelse, hvis den fandt sted, skete omkring 45 minutter efter den første observation fandt sted over det nordlige Arizona, Phoenix og Tucson. □

Kommentar:

Peter Davenport er leder af National UFO Reporting Center i Seattle og har indsamlet rapporter om det enorme objekt/objekter, der blev set på himlen over Nevada og Arizona den 13. marts 1997. Davenport mener, at Phoenix-lysene stadig er et mysterium. Men denne opfattelse deles ikke af alle - heller ikke af markante rumskibstilhængere!

Listen over observationer er meget lang, og selv i dag dukker der nye vidner op til de begivenheder, som udspillede sig for tre år siden. Uanset, hvor mange ressourcer man sætter ind på at efterforske hver enkelt observation, kan man ikke nå til bunds i alle sager, så der vil altid restere observationer, som ifølge nogle vil "bevise", at der virkelig var tale om mystiske objekter af fremmed herkomst.

Rumskibstilhængernes største trumfkort har indtil i dag været en videooptagelse af lys/objekter, som indtager deres plads i en V-formation, for kort tid efter igen at forsvinde. Rumskibstilhængerne hævder, at lysene sidder på kanten af et gigantisk, trekantet objekt og måske pulserer som et led i fremdriftssystemet. Andre hævder, at lysene er faldskærmsblus kastet ned fra bombefly.

Problemet har hidtil været, at det amerikanske militær har nægtet ethvert kendskab til lysene. Men for kort tid siden kunne Richard Motzer fra den amerikanske ufoorganisation MUFON oplyse, at Maryland National Guard indrømmer, at de faktisk nedkastede faldskærmsblus i observationsområdet den pågældende nat.

MUFON's leder for Arizona, Thomas R. Taylor, bekræfter, at den meget omtalte videofilm viser faldskærmsblus, der nedkastes fra otte A-10 bombefly fra Maryland Air National Guard på en træningsflyvning over Barry Goldwater Gunnery Range.

Flyene fløj i formation og kastede de kraftige faldskærmsblus ned fra 15.000 fods højde. Lysene dalede langsomt ned i faldskærm og oplyste hele målområdet.

Den 14. januar 1998 blev en ny serie af mystiske lys set over Phoenix. Lysene gav anledning til mange ufor rapporter samt en videooptagelse. Filmen blev analyseret af Bruce S. Maccabee, der er ekspert i filmanalyser, og som i de senere år har markeret sig som en stor tilhænger af rumskibshypotesen.

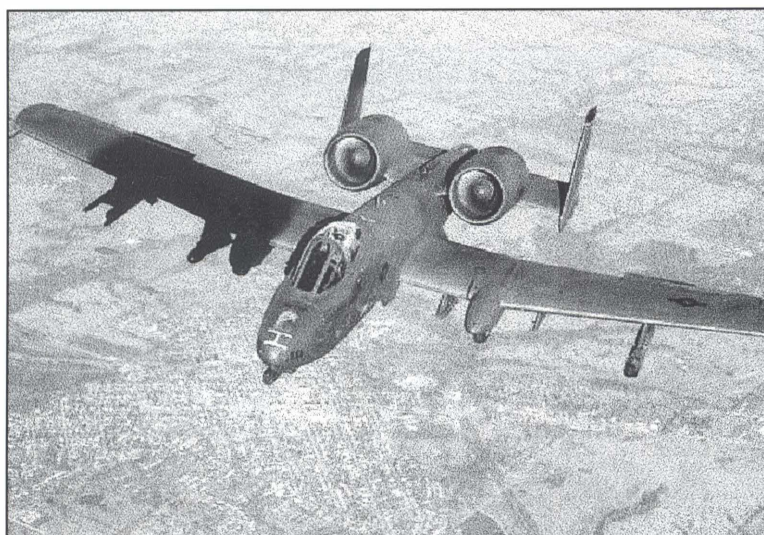
Maccabee konkluderer, at lysene på videofilmen er faldskærmsblus, og at de i øvrigt er meget længere væk, end vidnerne mente. Dette viser endnu engang, hvor svært det er at bedømme afstande og størrelser, når man ser et kraftigt lys på nattehimlen. □

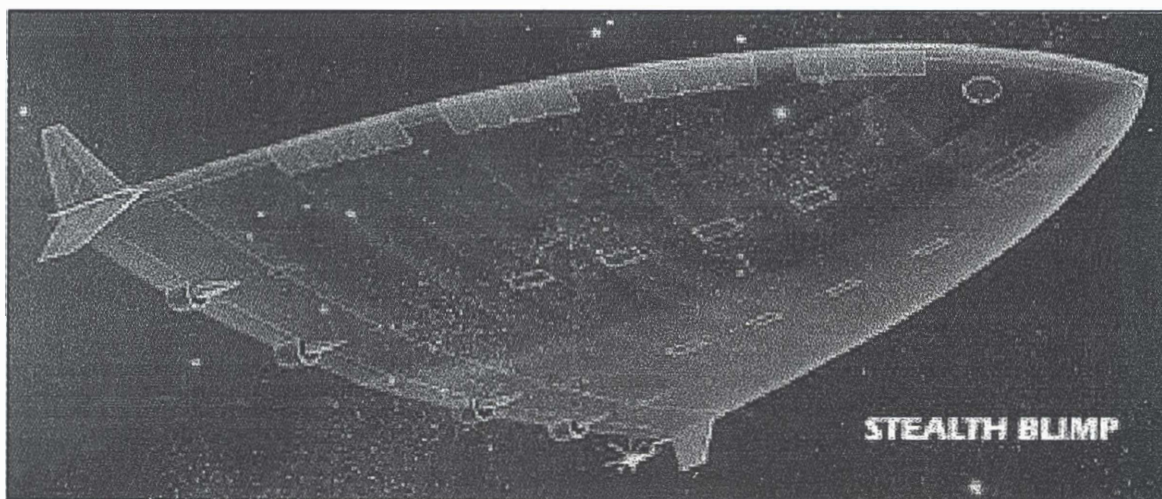
Kilder:

Fortean Times, nr. 122

Skeptical Inquirer, May/June 1998

Kim Møller Hansen

mente, at det fløj i retning mod ham. Han kørte til et sted med godt udsyn og ventede.

Efter at have set nogle almindelige fly passere fik han øje på objektet omkring 800 m borte. Det fløj langsomt i en højde på 150 til 300 m over landsbyen. Han mener, at det var pileformet, 6 m højt og 18 m langt, med en konkav bagende oplyst af et mat, hvidt blinkende lys, som 'Knight Riders'. Han beskrev lyset på undersiden på samme måde. Der kom en svag brummelyd fra objektet.

Stevens greb Polaroidkameraet og skød, men det var en kold nat, så kameraets motor fungerede ikke, og billedet blev meget dårligt.

Ud over disse observatører har NIDS talt med fire andre, deriblandt endnu en politibetjent og en mand, som så, hvad der viste sig at være det samme objekt, kl. 22.50 den foregående nat i Lake Forest,

Illinois, mere end 320 km fra de andre observationssteder.

Skeptikere har påpeget, at Venus befandt sig lavt over horisonten på tidspunktet for observationerne, og at der over området var en temperaturinversion, hvor lag af varm luft ligger over et lag kold luft, hvilket kan reflektere lys fra jorden, så det ser ud som om, lysene befinder sig på himlen. Men observatørernes beskrivelser er så bemærkelsesværdig ens, at man ikke kan tillade sig at afvise, at de så noget, der meget vel kunne være et objekt eller et fartøj.

På trods af den utrolige hastighed, har der været meget lidt snak om ikkejordiske fartøjer. Man kunne godt kaste mistanken på Scott Air Force Base, som ligger midt mellem to af observationsstederne. Men på basen nægtede de selvfølgelig alt og oplyste, at flyvekontrollen på basen ikke havde været bemanded på det tidspunkt, hvor observationerne fandt sted, og at radaren var

slukket.

Rygterne vil vide, at F-15 jagere lettede fra den nærliggende St. Louis Lambert Field Air National Guard base, og at observatører har haft besøg af statsebedsmænd, som frarådede dem at gå til pressen.

Observationer af "sorte trekanter" har gennem de seneste år fundet sted over hele kloden. Kunne en så avanceret jordisk teknologi virkelig holdes hemmelig i så mange år? Der er mange mistænkte fartøjer: HALO, Aurora, TR3 og "Stealth Blimp". Men hvis det var en militær testflyvning, hvorfor så risikere at blive opdaget ved at flyve et kraftigt oplyst fly over et tætbeholdt område? Vi er nok for naive, hvis vi forventer et svar. □

Kilde: *Fortean Times*, nr. 133
Oversættelse: -for

Flybesætning så stort, trekantet fartøj over Texas

Peter Davenport, leder af National UFO Reporting Center, har afsløret, at besætningerne i to trafikfly den 26. oktober 1999 så et usædvanligt, trekantet fly, da de fløj i omkring 13 kilometers højde. Davenport har interviewet piloterne og den FAA flyveleder, som piloterne talte med under observationen.

Observatørerne fortæller, at de så et meget stort trekantet fartøj med ekstremt kraftige lys. Det foretog en drejning mod øst, fløj foran flyene og forsvandt derefter ud af syne.

Den ene af piloterne har tidligere fløjet F-16 i det amerikanske flyvevåben, den anden A-10 Warthogs. Begge har tilkendegivet, at de intet vil skjule.

Yderligere var der nogle personer i kontroltårnet, som syntes, at situationen var så bizar, at de startede en båndoptager under hændelsen. Peter Davenport var opmærksom på båndet og fik en kopi ved at udnytte FOIA, loven om offentlighed i forvaltningen.

Peter Davenport, de to piloter og flyvelederen blev interviewet i Art Bell's "Coast to Coast" radioprogram den 11. november 1999. □

Kilde: *CNI News*

Nyt om ildkuglen over Danmark

Som nævnt i UFO-Nyt nr. 1 så tusindvis af danskere det spændende lysfænomen på aftenhimlen den 20. december 1999 kl. ca. 20.14. Der er endnu ikke kommet en endelig afklaring af, hvad der blev observeret af de mange mennesker.

AF OLE
HENNINGSEN

C står foran garagen under hele observationen. A kan ikke se fænomenet fra vinduet ved østgavlen, men når om på terrassen og ser fænomenet forsvinde. (Tegning: Holger Andersen)

En af de meldinger, vi modtog via SUFOI's hjemmeside (www.sufoi.dk) var fra besætningen på et dansk fly over Hannover i Tyskland. I løbet af 1 min. observerede man i nordlig retning et lysfænomen.

Besætningen fortæller:

“Under en flyvning fra Dijon til Sønderborg i en højde af 39.000 fod observerede vi kl. 20.14 den 20. december 1999 en orange/rød plet væsentligt højere end os. Kunne godt ligne en flyver, der havde brand med gnister flyvende bagefter, men ‘flyet’ manglede navigationslysene.

Vi spurgte flyvelederen, om han kunne se noget på sin radarskærm, men det kunne han ikke, hvorefter en anden flyver bekræftede, hvad vi havde observeret.”

Flybesætningen spørger herefter i henvendelsen til SUFOI, om det kan være en satellit, der er brændt op i atmosfæren.

Amatørastronomen Holger Andersen, Vildbjerg i Jylland har hos en nabo foretaget opmålinger af, hvad man her har set.

I et brev til SUFOI fortæller Holger Andersen, at hans nabo (C) denne aften den 20. december 1999 var uden for garagen ved sit

hus, da han ser lysfænomenet komme flyvende fra nordlig retning.

Hans første tanke var en nytårsraket, der bliver brændt af. Men han kan hurtigt se, at det er det i hvert fald ikke. Han banker derefter på ruden i beboelsesejendommen, for at A også skal se lysfænomenet. Dette kan hun imidlertid ikke for husets gavlu dhæng.

A løber derefter ud på husets terrasse, hvor hun kan følge lysfænomenet, til det forsvinder i S-SØ.

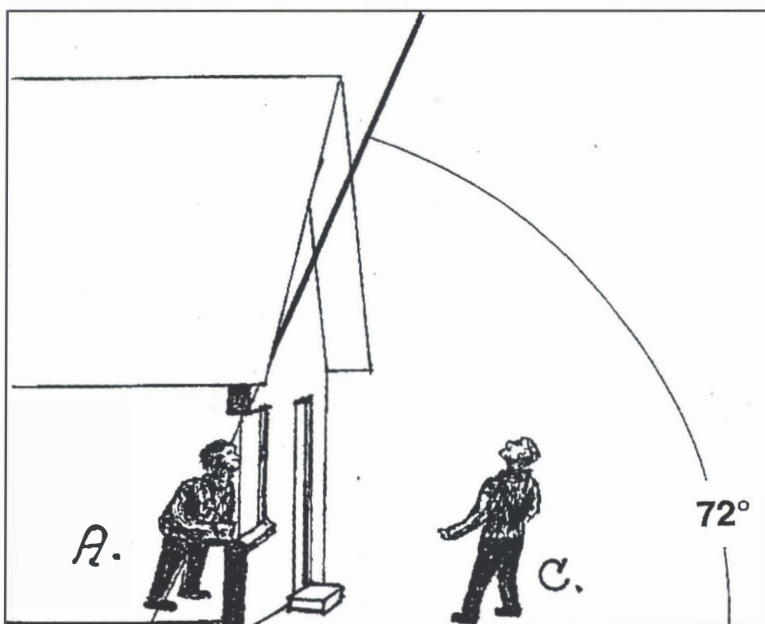
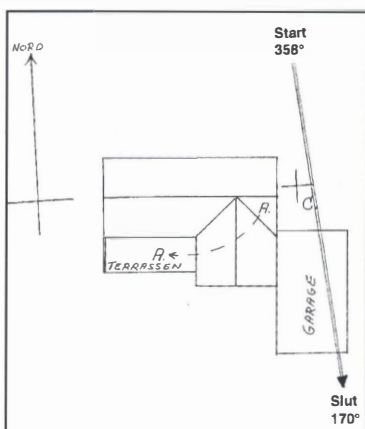
Holger Andersen tilføjer, at C mente at kunne høre en susende lyd fra fænomenet, da det var lige over. Og lige efter, at han har set lyset i zenith, så han det lille lys, der fulgte efter, og som også er beskrevet af mange andre rapportører til SUFOI.

C fulgte ligeledes lysfænomenet på himlen, til det var forsvundet i S-SØ.

Holger Andersen har efterfølgende foretaget nøjagtige opmålinger på observationsstedet for dermed at medvirke til en nærmere bestemmelse af banen for det lysende himmelfænomen.

En henvendelse til en gruppe amatørastronomer i Tyskland har ikke bragt yderligere oplysninger frem. De meteorkameraer, man anvender i denne gruppe til at fotografere nattehimen med, er ikke opstillet i Nordtyskland.

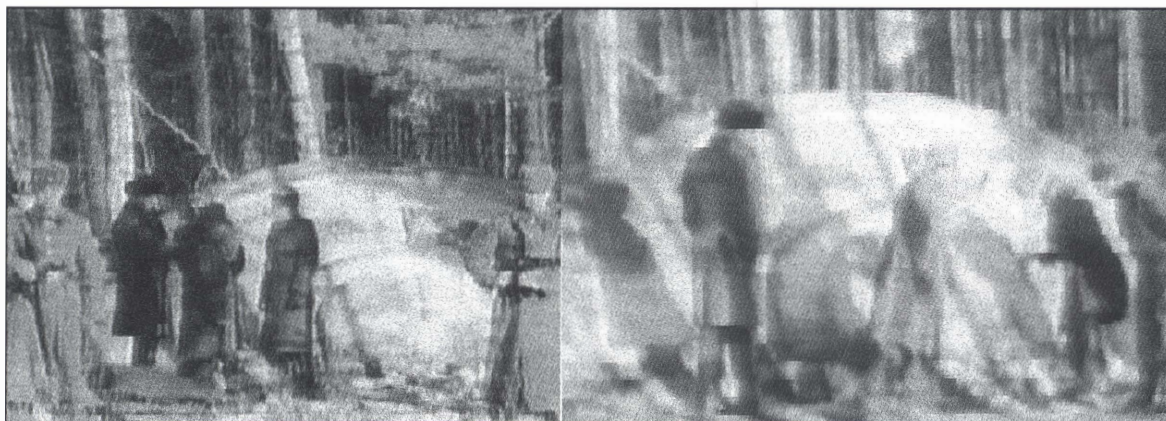
Man regner fortsat med, at det lysende objekt har endt sin bane i nærheden af Hamborg. På grund af den relativt lave hastighed på omkring 10 km/sek., der er beregnet, er der størst sandsynlighed for, at der har været tale om rumaffald, som er brændt op i Jordens atmosfære. □

Gavlens udhæng skygger for A, og det kan med sikkerhed siges, at fænomenet var over 72 graders højde. C mener, at han kunne se fænomenet i zenit. (Tegning: Holger Andersen)

KGB's hemmelige film

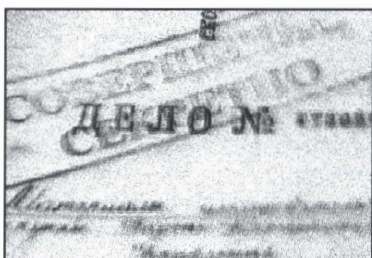
Det måtte jo komme: Ruslands svar på nedstyrtningen ved Roswell. Den 2. januar sendte svensk TV4 en 90 minutters dokumentarudsendelse med titlen „KGB's hemmelige UFO-arkiv“. Udsendelsen viste bl.a. farveoptagelser af et nedstyrtet objekt og obduktionen af en ilde tilredt ufonaut. Som det kunne forventes, vakte udsendelsen opsigt i Sverige.

En russer ved navn Veniamin G. Vereschagin fortæller i tv-udsendelsen, at objektet styrtede ned uden for byen Sverdlovsk (det nuværende Jekaterinborg) i Uralbjergene den 27. november 1968. Fem lyskugler var blevet set på himlen. En af dem faldt ned i en nærliggende skov, hvorefter lokale indbyggere hørte en kraftig eksplosion. Vraget blev dog først fundet i marts 1969 af en bonde, som underrettede de lokale sikkerhedsmyndigheder.

I tv-udsendelsen ses klip fra nogle af de filmruller, som en amerikansk forretningsmand købte af sortbørshandlere i Rusland. Filmsekvenserne viser russiske soldater, som bevogter det nedstyrtede objekt, obduktionen af et besætningsmedlem samt scener taget fra russiske kampfly, der filmer ufoer.

Filmklippene kædes sammen af optagelser af diverse dokumenter (der angiveligt skulle bekræfte

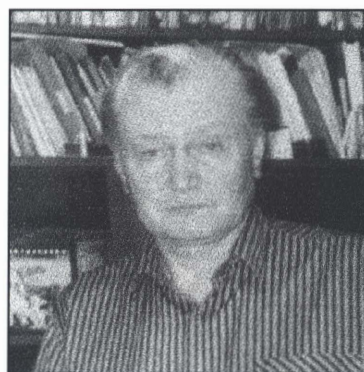
hændelsen) samt interviews med ufologer som fx Stanton Friedman.

Heldigvis har flere personer ladet sig provokere til at kigge den sensationelle historie efter i sømmene. Boris Sjurinov, formand for Ruslands UFO-Forbund, har i to lange artikler i avisen „Trud“ fremlagt en masse indicier på, at historien er opdigtet. Dette fik forretningsmanden, som i sin tid købte filmene, til at påstå, at Sjurinov var KGB-agent og betalt for at skjule sandheden.

Den endelige afsløring af falskneriet kom, da det lykkedes journalister fra „Trud“ at opspore Olga Dolgaljova, regissørassistent ved Gorkijateljén i Moskva. Hun var i vinteren 1997-98 blevet kontaktet i Moskva af to amerikanske filmfolk, som ønskede hjælp til indspilningen af en film. Olga Dolgaljova troede, at det drejede sig om en spillefilm - og ikke en dokumentarfilm.

Optagelserne med det nedstyrtede objekt (fremstillet af skumplast) fandt sted i udkanten af byen Alabino uden for Moskva med hjælp fra ukendte skuespillere og lokale soldater (som blev godt betalt).

Det lykkedes også at finde „obduktionslokalet“ på et medicinsk institut, hvor studerende havde ageret foran kameraet.

Instituttets leder, Michail Sapin, kendte intet til optagelserne, men oplyste, at alle i øvrigt har fri adgang til det pågældende undervisningslokale.

Nu venter vi spændt på at se, hvornår myten om det nedstyrtede ufo i Uralbjergene i 1968 genoplives og markedsføres i bogform af en eller anden fusentast, der lugter lettjente penge. □
Kilde: UFO-Aktuellt, nr. 1/2000

AF KIM MØLLER
HANSEN

Boris Sjurinov kunne ved at studere de omstridte filmsekvenser afsløre en masse uoverensstemmelser. Fx var flere af de viste dokumenter vedr. obduktionen slet ikke fra 1969, men fra 1970-erne, og lægerne, som udførte obduktionen, gjorde det særdeles amatøragtigt.

Foto fra satellit skaber mystik

På et af NOAA's satellitfotos af Nord- og Sydamerika fra den 21. november 1999 ses en speciel, oval aftegning nær Jorden. Billedet er taget af satellitten GOES-8 og har skabt røre på Internettet.

AF OLE
HENNINGSEN

Organisationen NOAA - The National Oceanic and Atmospheric Administration - har adskillige såkaldte geostationære satellitter i kredsløb for at holde øje med vejr og miljø. En geostationær satellit svæver over samme sted i 36.000 kilometers højde over ækvator, da dens hastighed i banen i denne højde svarer til Jordens rotations-hastighed.

Vinduer i rumskibet

Nogle deltagere i diskussionen om det mystiske foto mener, at de på en kraftig forstørrelse af objektet på det bedste af billederne kan se vinduer samt damp komme ud fra objektet. Andre har gjort sig mange spekulationer om objektets enorme størrelse. Dette afhænger dog - som så ofte før - af objektets afstand, og da den ikke kendes, er resten ren spekulation.

Der findes i grunden tre fotos,

idet billedet optages i flere forskellige bølglængder samtidig for at give flest mulige af de nødvendige oplysninger til bl.a. meteorologisk brug.

En af vore europæiske ufo-venner, Patrick Ferryn fra belgiske SOBEPS, har interesseret sig for sagen, og en anden fra den europæiske ufoscene, Vicente Juan Ballester-Olmos fra Spanien, har forespurgt de to amerikanske rumeksperter og ufoskeptikere, Robert Sheaffer og James Oberg, om deres syn på billederne.

Hvad siger eksperterne?

Robert Sheaffer er ikke i tvivl om, at det i virkeligheden er Månen, der i sin bane er dukket op tæt på Jorden og derfor er kommet med på optagelsen. Han gør opmærksom på, at hvis man ser nøje efter, kan man se havene på Månens overflade.

James Oberg henviser til de utallige indlæg om sagen, som George A. Filer fra den amerikanske ufoorganisation MUFON har samlet på sin hjemmeside på internet www.filersfiles.com.

En del indlæg på denne adresse gør opmærksom på, at objektets position på billedet ifølge astronomiske beregninger passer fint med Månens position i nærheden af Jorden.

På de billeder, der er taget lige før, vil Månen ikke være dukket op i billedfeltet endnu. Og på de billeder, der er taget lige efter, vil den være skjult af Jorden.

Man gør endvidere opmærksom på, at der tidligere er fremkommet billeder af denne type fra vejr-satellitter i kredsløb om Jorden.

Udtalelse fra Vejrtjenesten

Billederne er blevet forelagt Gary og Jim Hickman fra National Weather Service, der er professionelle brugere af disse satellitfotos.

Gary svarer:

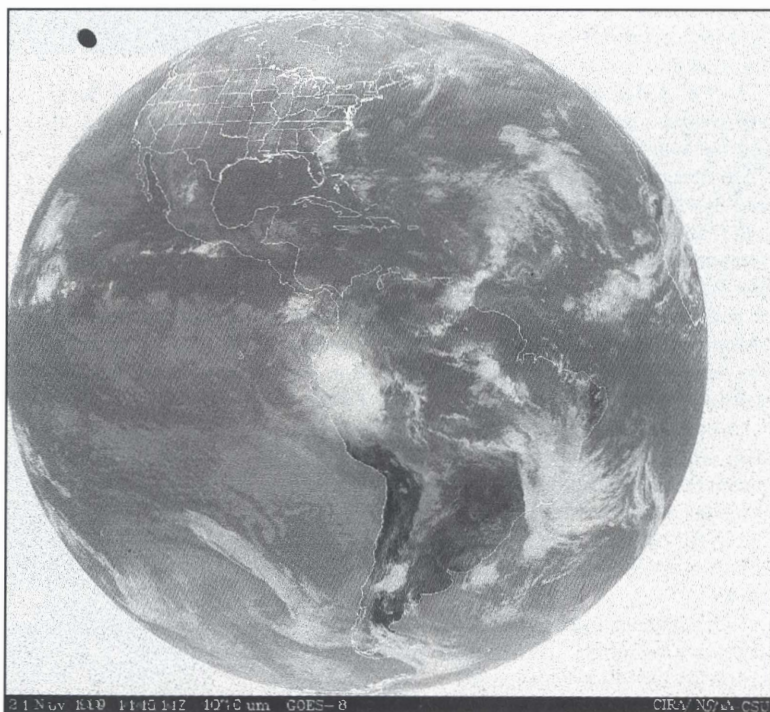
"Jeg er ikke til nogen særlig hjælp i forbindelse med de GOES-8 optagelser, jeg har fået tilsendt. Min umiddelbare tanke var, at de viste en transmissionsfejl eller fejl i fremkaldelsesprocessen. Jeg har gennemset titusinder af GOES-billeder og har aldrig set Månen, så jeg mener, den er ude af billedet."

Virkelighedens verden er måske den, at når disse teknikere kun har opmærksomheden koncentreret om deres daglige rutinejob, tænker de ikke nærmere over de fejl og "andre pletter", der af og til må dukke op på deres billeder.

Det var Månen

Astronomikyndige blandt diskussionsdeltagerne er ikke i tvivl om, at det, som nogle ser som "vinduer i et rumskib", i virkeligheden er "havene" på Månens overflade. □

På dette satellitfoto fra GOES-8 taget den 21. november 1999 kl. 14.45Z ses objektet øverst i venstre hjørne af vejr-billedet af Nord- og Sydamerika. Objektet er mørkt - og himlen lys - på optagelsen pga. den anvendte bølglængde.

Nyt om navne

I den sidste weekend af marts afholdt SUFOI repræsentantskabsmøde i København. Traditionen tro blev der i pauserne drøftet ufoer og aktuelle sager, medens dagsordenen handlede om de mere foreningsmæssige gøremål.

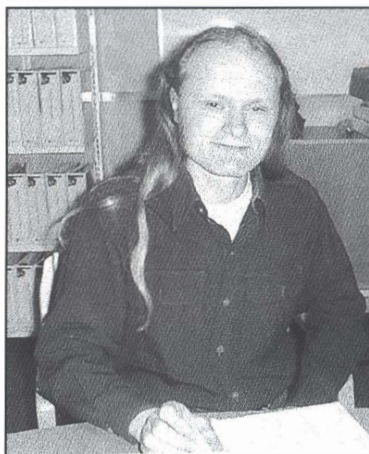
En af weekendens store punkter var SUFOI's fremtidige rapportarbejde. Foreningen har igennem årene uddannet mange rapportoptagere på kurser rundt omkring i landet. Dette har resulteret i veldokumenterede rapporter og givet mange værdifulde erfaringer med indsamling og behandling af observationer.

Vi vil stadig uddanne rapportoptagere, når der er ressourcer og kursister nok. En rapportes værdi afhænger jo i høj grad af rapportoptagerens kvalifikationer. I øjeblikket har vi ikke tilstrækkelig mange rapportoptagere til at opretholde et landsdækkende netværk, hvilket betyder, at vi ikke kan overkomme at efterforske *alle* indberetninger. Fremover vil alle henvendelser om observationer blive *registreret* i SUFOI's arkiv, mens de mest interessante sager *efterforskes* nærmere - så vidt ressourcerne rækker.

Toke Haunstrup har efter ni meget aktive år valgt at prioritere sin tid anderledes og som følge heraf træde ud af repræsentantskabet. Toke har været en af de drivende kræfter i videreudviklingen af SUFOI's (amatør)-forskning i ufoer - herunder Ufologisk Tidsskrift og mange andre projekter. Hans bidrag har både været metodemæssigt - således at vi er blevet langt mere professionelle på dette område - samt med konkret forskning, der har givet sig udslag i mange artikler, herunder PADUR projektet. Senest har Toke været drivkraften bag og hovedredaktøren af SUFOI's nye pjece „Når du ser et stjernesud“.

Repræsentantskabet takkede Toke for hans store indsats for foreningen og dansk ufologi og valgte ham enstemmigt til æresmedlem af SUFOI.

Ansvar for registreringen af observationsrapporter og koordine-

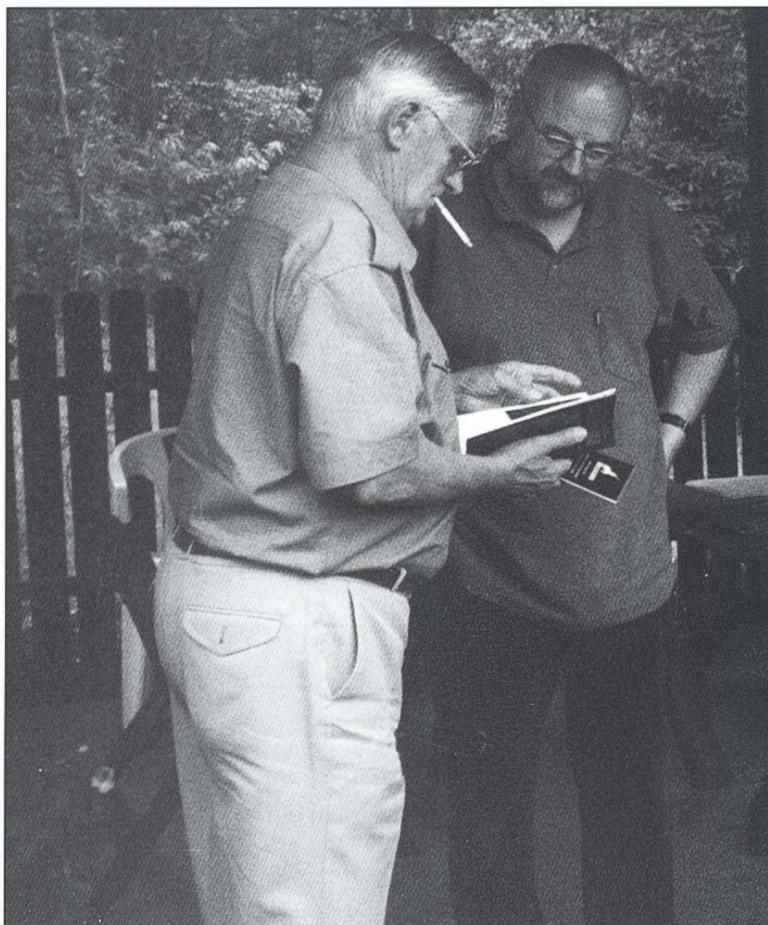
*Toke Haunstrup, SUFOI's nye æresmedlem.
(Foto: Kim Møller Hansen)*

ringen af arbejdet med SUFOI's Oplysning (tlf. 70 20 11 22) er efter Tokes udtræden overdraget Egon Olsen.

Det gælder i mange foreninger, at der gennem årene er en vis udskiftning af bestyrelsesmedlemmer. Således også for SUFOI. Til gengæld er der ofte en „hård kerne“, som bevarer interessen for foreningsarbejdet i rigtig mange år.

Her i 2000 kan to af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer fejre 25 års jubilæum: Henrik Klinge Pedersen (indvalgt i maj 1975) og Torben Birkeholm (indvalgt i september 1975).

AF KIM MØLLER
HANSEN

*Egon Olsen (tv.)
- her i samtale
med Ole
Henningsen -
har påtaget sig
ansvaret for
SUFOI's
Oplysning og
registreringen
af alle
indberetninger
om ufoer.
(Foto: Kim
Møller Hansen)*

Henrik Klinge Pedersen (tv.) i samtale med SUFOI's tidligere formand Flemming Ahrenkiel. (Foto: Inge Svane)

Henrik er og har altid været tilknyttet SUFOI's redaktion og sat sit præg på UFO-Nyt bl.a. med et væld af gode illustrationer. Henrik er også manden bag SUFOI's forskellige plancheudstillinger. I øjeblikket kan Henriks talent for udformning af udstillinger beskues

på landets folkebiblioteker, hvor SUFOI's jubilæumsudstilling er på turne - ligesom han senest har illustreret „Når du ser et stjernes- skud“.

Torben er bl.a. kendt for sin eksemplariske efterforskning af observationer og som underviser

Torben Birkeholm fortæller om danske observationer på SUFOI's jubilæums-kongres i 1997.

(Foto: Inge Svane)

ved utallige rapportoptagerkurser. Mange læsere vil have mødt Torben ved et af hans mange ufoforedrag eller stiftet bekendtskab med hans grundige efterforskning gennem artikler i UFO-Nyt. □

UFO'ernes verden

I perioden 1981-1986 var artikelserien „UFO-klassiker“ et fast indslag i UFO-Nyt, hvor både nye og „gamle“ læsere kunne læse om de berømte ufoobservationer med udbytte. Artiklerne fremlagde så korrekte oplysninger som overhovedet muligt, med relevante gamle og nye kilder.

Alle artikler i serien er samlet i „UFO'ernes verden - klassiske beretninger Jorden rundt“ og forsynet med register, så man let finder de ønskede informationer.

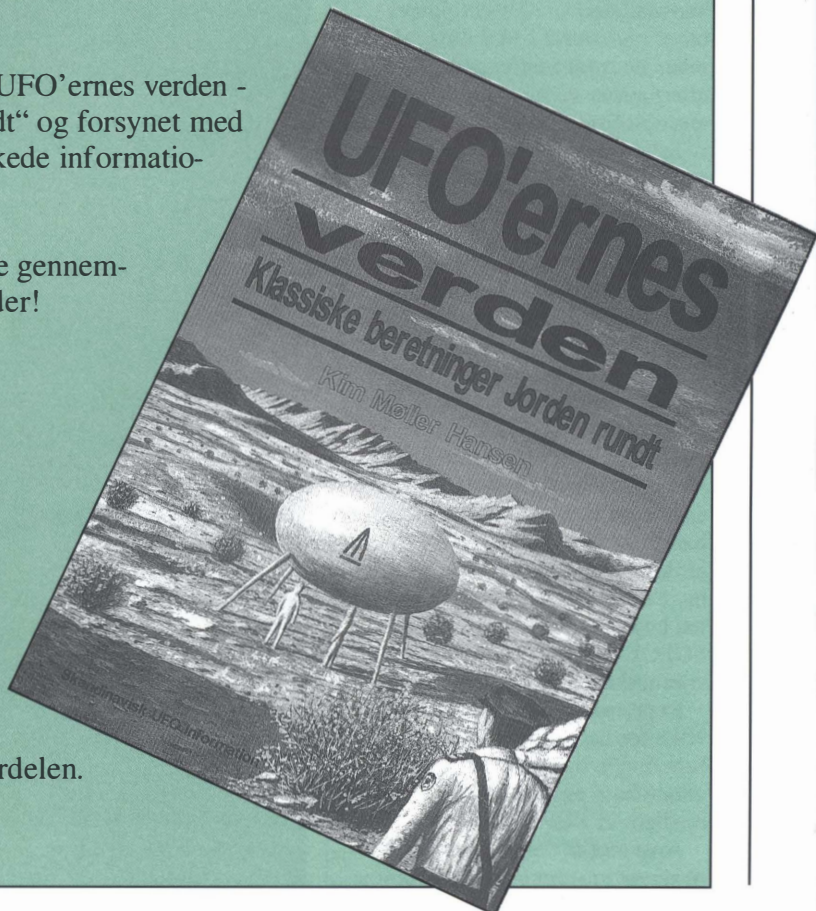
„UFO'ernes verden“ består af fire gennem-illustrerede hæfter på i alt 212 sider!

Pris: **126,00 kr.**
(bestillingsnummer: B-011)

Bestilling:

„UFO'ernes verden“ bestilles ved at indbetale kr. 126 + kr. 17 (porto/ekspedition), i alt **kr. 143**, på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Skriv venligst **B-011** på modtagerdelen.

Danske fund bekræfter asteroidenedslag

Jorden blev for ca. 65 mio. år siden ramt af en kæmpe asteroide. Nedslaget fik katastrofale følger og var med til at udrydde dinosaurerne. Nu er der igen fundet spor i Danmark efter denne dræber-asteroide.

Forskere fra NASA samt Hawaii's Universitet har forskellige steder på Jorden fundet luftarten helium indkapslet i mikroskopiske, hule molekyleansamlinger af kulstof-atomer.

Det er astrofysikeren Michael Linden-Vørnle, der fortæller om de nye opdagelser i en artikel på Tycho Brahe Planetariums hjemmeside (www.tycho.dk).

Asteroiden slår ned

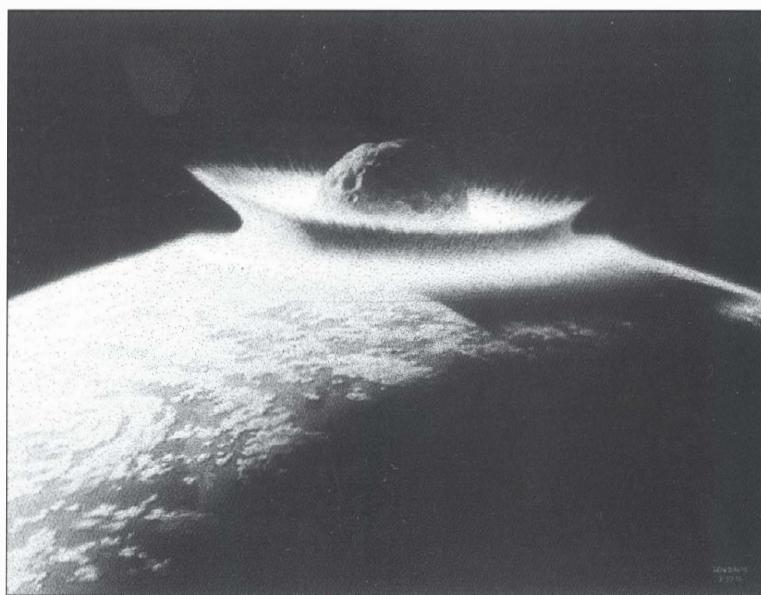
Kæmpe asteroiden slog ned i den nordlige del af Yucatan-halvøen ved Den mexicanske Golf. Den enorme eksplosion ved nedslaget havde katastrofale følger for livet på Jorden, der undergik en kolossal forandring. Det er bl.a. en af hovedårsagerne til de fleste dinosaurers udslettelse.

Ved eksplosionen blev uhyre mængder af materiale slynget højt op i atmosfæren og derved spredt over hele Jorden. Aflejringer fra dette nedfald kan stadig ses visse steder, bl.a. i Italien, New Zealand, Nordamerika og i Danmark som et tyndt lag af materiale, der adskiller sig fra de omgivende geologiske lag.

Sjældne aflejringer

I Danmark kan denne interessante og sjældne aflejring bl.a. ses i Stevns Klint på Østsjælland som et tyndt, gråligt lag, der kaldes fiskeler på grund af lagets indhold af bl.a. fiskeskæl. Fiskeleret adskiller de geologiske tidsaldrer Kridttiden og Tertiærtiden, hvorfor dette lag kaldes K/T-laget.

Når dette K/T-lag er så interessant for forskerne, skyldes det, at man tidligere har påvist, at det indeholder så store mængder af

grundstoffet iridium, at denne forekomst kun kan skyldes nedslag af kosmisk materiale fra verdensrummet. Og tidsmæssigt er disse aflejringer helt sammenfaldende med det påviste fatale nedslag af en stor asteroide i Mexico for 65 mio. år siden.

Helium fra rummet

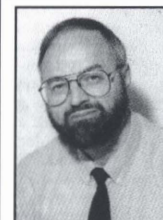
Michael Linden-Vørnle, der i en kort periode var medlem af SUFOI's ledelse, fortæller i sin artikel, at internationale forskere nu igen har undersøgt aflejringerne og i disse prøver har fundet grundstoffet helium indkapslet i kulstofmolekyler.

Kort efter dannelsen af Universet for ca. 15 mia. år siden, var de væsentligste bestanddele de lette luftarter brint og helium. På grund af den ringe vægt vil de meget lette grundstoffer over en lang periode forsvinde ud af Jordens atmosfære og ud i rummet.

Det fundne helium stammer ikke fra Jorden og måske heller ikke fra vort eget solsystem. Det har nemlig ikke samme isotopindhold, som det helium, der stammer fra jordiske kilder, som fx vulkaner. Det har altså samme isotopindhold som helium fra rummet.

AF OLE
HENNINGSEN

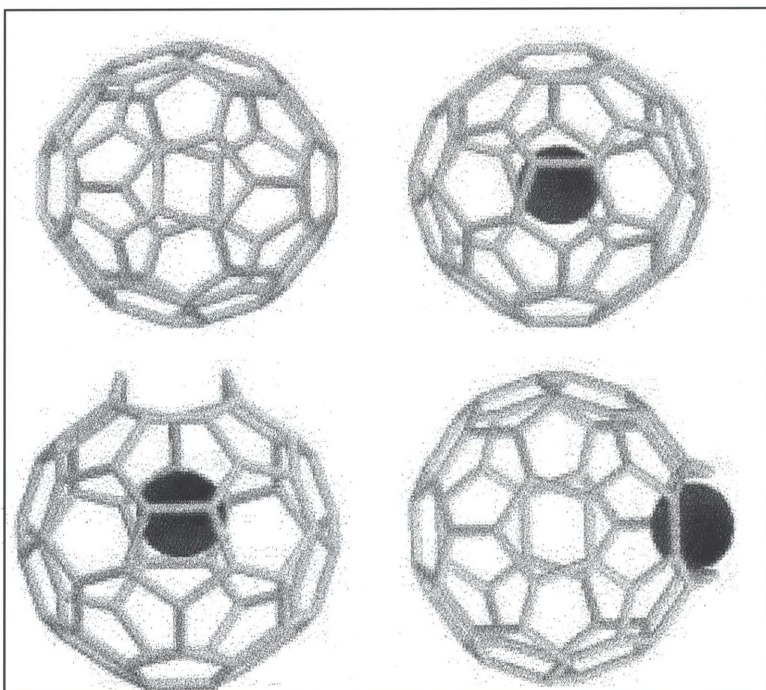
Mørkt lag af såkaldt fiskeler i Stevns Klint ses ved hammeren. Kalklaget under fiskeleret stammer fra Kridttiden. Det øverste lag er fra Tertiærtiden. (Foto: Ole Henningsen)

Ole Henningsen udtager prøver af fiskeleret i Stevns Klint. (Foto: Ole Henningsen)

Øverst til venstre ses en tom fulleren, mens fullerenen øverst til højre har indkapslet et heliumatom. Nederst ses, hvordan et heliumatom kan slippe ud eller ind af fullerenen, når en af kulstofbindingerne brydes og åbner en "låge" i molekylet. (Grafik: NASA)

Indkapslet i kulstof

Hvordan har dette "kosmiske helium" så kunnet "overleve" de mange år i K/T-laget siden asteroidens nedfald?

Der er sket det, at noget helium er blevet indkapslet i mikroskopiske "bure" af kulstofatomer. Disse hule bure eller kapsler kalder man "fullerener" eller "buckykugler", der består af 60 eller flere kulstofatomer. Navnet har de fået efter arkitekten Buckminster Fuller, der bl.a. har designet den såkaldte geodætiske kuppel.

Det er ikke første gang, forskere har fundet "kosmisk helium" indkapslet i materiale fra rummet. Der er nemlig for år tilbage fundet samme type af materiale i Allende-meteoritten, der faldt ned i Mexico i februar 1969. Mere end 2.000 kg af denne meteorit - en såkaldt kulchondrit - er gennem årene indsamlet i form af små eller større fragmenter.

Livets opståen

Hvorfor er det interessant at finde dette indkapslede helium?

Jo, forskerne har fået et spændende værktøj til at afgøre, om ændringer i geologiske lag m.v. kan henføres til asteroidenedslag på Jorden. Dette giver dem samtidig en metode til bedre forståelse af, hvordan planetatmosfærer udvikler sig. Og derved måske flere oplysninger om, hvordan livet er opstået her på Jorden og andre steder. □

Kort fortalt

Hat sætter aliens på plads

En mand i Bellevue, Washington, hævder, at han har fremstillet en speciel hat, som kan forhindre, at man bliver bortført af aliens.

Hatten består af en læder-motorcykelkasket forsynet med adskillige lag af et antistatisk materiale, som normalt bliver

brugt til beskyttelse af elektroniske printplader.

Opfinderen Michael Menkin siger, at hans hatte virker som "tankeskjolde". Ifølge hans forskning er hattene 100 pct. effektive som beskyttelse mod bortførelse. For at sikre en fuld-

stændig beskyttelse skal hatten dog bæres døgnet 24 timer, altså også, når man sover, oplyser han. □

Kilde: *CNI News*, vol. 6, nr. 3/-for

Fra luftskibe til Heavens Gate

SUFOI kan nu tilbyde alle læsere en særdeles velskrevet og underholdende bog, som bør læses af alle, der ønsker et nuanceret syn på ufomyten:

UFOs & Alien Contact. Two Centuries of Mystery

Bogen er på engelsk og skrevet af Robert E. Bartholomew (tidligere journalist ved CNN, nu sociolog ved James Cook University i North Queensland, Australien) og George S. Howard (professor i psykologi ved Notre Dame og tilknyttet forskellige universiteter i USA).

Forfatterne behandler grundigt de mest berømte ufobølger, fx:

- Luftskibsbølgen 1896-97
- Canadas spøgelsesballoner 1896-97
- Luftskibshysteriet i New Zealand i 1909
- New England luftskibssvindelnummeret i 1909-10
- Ufopanikken i Storbritannien i 1912-13
- Skandinaviens spøgelsesraketter i 1946.

Et hav af noter gør det muligt for læseren selv at studere fænomenerne i litteraturen.

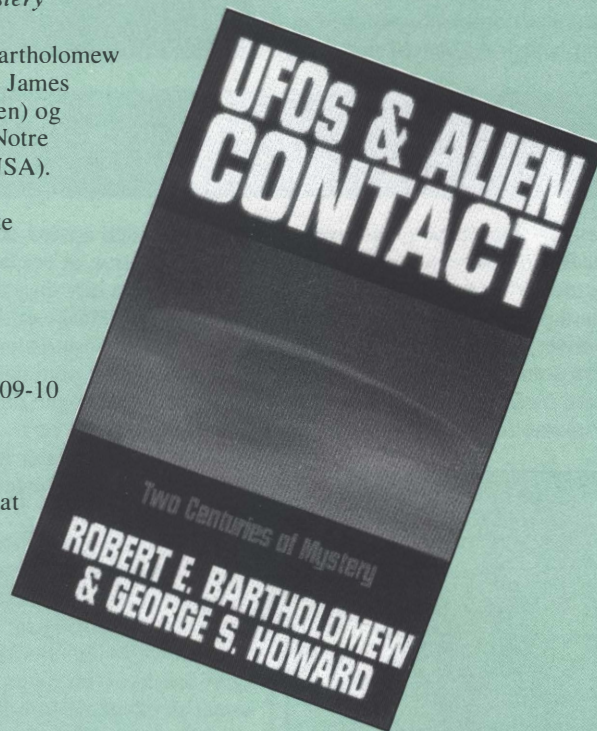
Forfatterne viser i bogen, hvad der får mennesker til at fortælle om fantastiske ting på himlen, og hvordan disse beretninger tager form afhængig af tid og sted og mediernes rolle.

Bogen afsluttes med en 100 sider lang kronologisk liste over 200 sager med påstået kommunikation mellem mennesker og aliens.

UFOs & Alien Contact. Two Centuries of Mystery er på 408 sider og illustreret.

Pris **kr. 270,00**

UFOs & Alien Contact bestilles ved at indbetale kr. 270,00 + kr. 17,00 (ekspedition/porto) i alt **kr. 287,00** på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv bestillingsnr. **B-036** på modtagerdelen.

Lad dig ikke narre af Iridium

En af denne tids største konkurser har ramt Iridium LLC. Selskabet havde opsendt 66 telekommunikationssatellitter til brug i et verdensomspændende net for dyre mobiltelefoner. Iridium LLC har ikke haft held med at skaffe den nødvendige kapital og har derfor fået dom for, at selskabet skal ophøre og blot lade deres 5 mia. dollar store flåde af satellitter brænde op i atmosfæren. Selv om denne proces kan tage op til to år, kan de første satellitter godt brænde op i atmosfæren her i foråret.

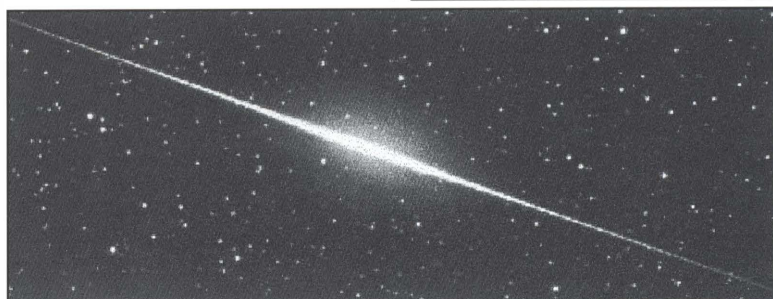
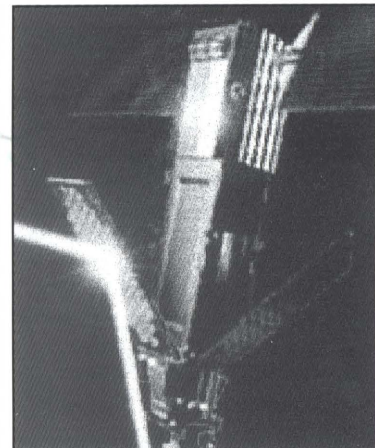
Motorola Corp., den største investor i Iridium-projektet og systemets operatør, oplyser, at Iridium-satellitterne forlader deres kredsløb fire ad gangen og derefter brænder op i Jordens atmosfære.

Når satellitterne trænger ind i atmosfæren, vil de skabe et imponerende lysshow, som nærmest kan sammenlignes med et stort og langstrakt meteorspor.

Med 66 satellitter er det meget sandsynligt, at millioner af mennesker får chancen for at se en eller flere Iridium-satellitter brænde op - og det er igen meget sandsynligt, at mange af dem vil tro, at de ser en ufo.

Hvis du er så heldig at se en af Iridium-satellitterne, så husk lige på, at nogle mennesker for blot nogle få år siden har betalt omkring 76 mio. dollar for et stykke brændende rumskrot. □

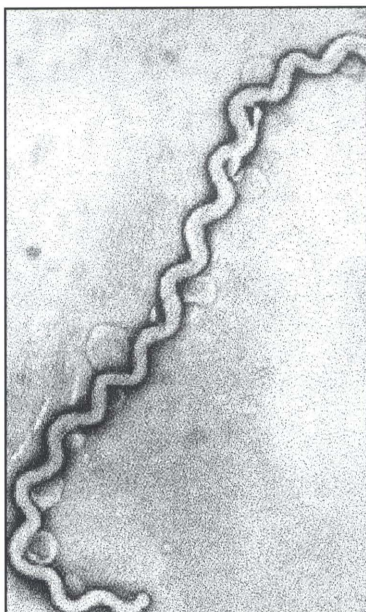
Kilde: *CNI News*, vol. 6, nr. 3/for

Hvis liv kom fra rummet, må det være meget robust

Teorien om Panspermia, "liv overalt", lader antyde, at kim eller for-gængerne for liv rent bogstaveligt faldt ned på den jomfruelige Jord fra rummet for mere end 3,5 mia. år siden som lasten i forhistoriske kometer, meteorer og asteroider.

Fortalerne for teorien siger, at

livet på Jorden opstod ud fra disse kim. Andre tror, at der kom "liv fra rummet" ikke blot én gang, men igen og igen. Måske er det grunden til, at det opstod så mange forskellige arter, som det ikke ser ud til, at der er nogen direkte logisk forklaring på ud fra fundne fossiler. Panspermia er med andre ord en proces, der fortsat finder sted.

Men for at det kan være korrekt, må livet være forbavsende hårdført - i stand til at modstå ekstrem varme, kulde, udtørring og stråling.

Indtil for nylig var videnskaben i tvivl om, hvorvidt liv var muligt under så ekstreme forhold. Men nu er videnskaben ikke i tvivl. Faktisk er der ingen opdagelse, som har støttet den videnskabelige entusiasme med hensyn til ikkejordisk liv mere end opdagelsen af "ekstremofiler" - liv under ekstreme forhold - her på Jorden.

Saltvandsrejers æg kan fx overleve i tusindvis af år i en fuldstændig dehydreret tilstand, så live op og udklækkes, når vandet er tilpas. Visse rundorm kan overleve en 98 pct. dehydrering.

NASA's Astrobiologiske hjemmeside (<http://astrobiology.arc.nasa.gov/overview.html>) indeholder en liste over disse former for overlevelse:

Mikroben *Pyrococcus* kan overleve under forhold, der er for varme til andre kendte organismer, 113 grader C, på en vulkan i Italien.

Mikroben *Cryptotendolithotrophs* overlever i kolde områder på -15 grader C på Antarktis.

Bakterier er fundet levende over tre kilometer inde i en klippe.

Organismer gror i gipshuler og tåler syre med en pH-værdi på 0,0.

Alkaliphilic bakterien tåler en base (alkali) med en pH-værdi på 11. Bacterium *Deinococcus radiodurans* tåler en stråling på 5 million rad (få tusinde rad vil dræbe et menneske). Dertil kommer, at selv om millioner af rad forårsager katastrofale skader i *Deinococcus'* DNA, har den mærkelige skabning været i stand til at genskabe det ødelagte DNA i løbet af få timer.

Bacillus subtilis har overlevet seks år i det ydre rum i kontrolle-

rede forsøg.

Streptococcus mitus bakterien, som ved et uheld kom med til Månen i et kamera på Surveyor III, havde overlevet ubeskyttet på Månens overflade i tre år, da Apollo-astronauter fandt den.

Måske den mest mærkelige overlever af dem alle, Bacilli, blev opdaget og genoplivet fra tarmen på en bi, som havde været indkapslet i rav i mindst 20 mio. år.

Disse opdagelser viser, at et udvalg af kendte livsformer helt

sikkert er i stand til at overleve næsten ubegrænset i rummet - en stærk bekræftelse på at Pan-spermia er mulig. □

Kilde: CNI News, vol. 6, nr. 3/-for

ESA har planer med store luftskibe

Måske kan store luftfartøjer være skyld i falske ufoobservationer. Det europæiske rumagentur ESA oplyste den 17. marts, at man har planer om at sende gigantiske heliumluftskibe op i en højde på omkring 20 km og parkere dem der, så de kan bruges til telekommunikation m.m.

ESA arbejder sammen med DaimlerChrysler Aerospace i Tyskland, Lindstrand Balloons Ltd. i Storbritannien og Det tekniske Universitet i Delft, Holland, og har foretaget de første vurderinger af den slags højtflyvende lettere-end-luften fartøjer (High-Altitude Long-Endurance, HALE).

HALE-fartøjet beskrives som et effektivt luftskib med en aerodyna-

misk "cigar" facon omkring 220 m lang og 55 m i diameter - større end to fodboldbaner.

Med solceller på den øverste overflade kan HALE luftskibene bruge elektromotorer, når de skal blive på den fastlagte position og er dermed uafhængige af vejr og vind i adskillige måneder og måske år.

ESA oplyser, at HALE luftskibene vil blive meget effektive i overvågningen af miljøet og være en stor hjælp ved store katastrofer såvel som til astronomiske observationer og indsamling af meteorologiske data.

Selv i en højde på 20 km kan sådanne store luftskibe ses med det blotte øje og kan derfor helt sikkert

blive forvekslet med en cigarformet ufo af den uøvede observatør, især hvis det bliver betragtet i en kikkert.

Ifølge ESA "bliver der lagt store anstrengelser i vurderingen af HALE-projektets forretningsmæssige værdi, mens det også vil blive undersøgt, om andre virksomheder og institutioner er interesserede... og deres eventuelle rolle i den forretningsmæssige udnyttelse" af de gigantiske luftskibe.

Måske går der ikke lang tid, før sådanne fartøjer ses på himlen og skaber undren. □

Kilde: CNI News, vol. 6, nr. 3/-for

Meteorit rammer Australien

Den 8. december 1999 vågnede australierne op til nogle spændende nyheder om, at der den foregående nat var styrtet en ufo ned i en dæmning ved Guyra, en lille by i New South Wales, 377 km nord for Sydney. Vandforsyningen blev lukket, da man frygtede forurening, mens dykkere ledte efter rester fra nedslaget i søen, og reservoiret blev undersøgt for giftstoffer. Man fandt intet, og vandet blev erklæret for rent. Men der var stadig et mysterium: Hvad faldt ned fra himlen den nat?

Rumagenturerne oplyste, at de ikke havde mistet en satellit, og meteorologerne fortalte, at himlen havde været klar, men seismograferne hos Australian Geological Survey havde registreret en rystelse. Hvad det end var, var det kommet ind i en vinkel på 45 grader, havde slået smut på vandoverfladen i reservoiret og til sidst lavet et hul på 15 m gange 8 m, beskrevet som "en sammentrykket bølge," i muddet og rørplanterne, før det slog ned i dæmningen og lavede en tunnel på 12 m.

På nedslags-tidspunktet så et vidne et blåligt objekt med "hvide lanterner" krydse himlen, før det delte sig i fire stykker.

De første forsøg på en forklaring gik på, at det kunne være en af de to minisonder Scott og Amundsen, som var med på den mislykkede Mars Polar-Lander, affald fra et fly og helt uundgåeligt: en ufo.

Samme dag, som pressen bragte historien, tog forskere fra Phenomena Research Australia ud på stedet for at måle stråling og undersøge stedet med infrarødt måleudstyr, men uden held.

Da man er vant til mange mærkelige hændelser såsom ufoobservationer og yowie-aktiviteter (Australiens svar på Den afskyelige Snemand), er indbyggerne i Guyra upåvirkede af

hændelsen. På det seneste er to F1-11 fly styrtet ned i området, som flyvevåbenet bruger til bombe-træning. I de tidlige 1920'ere fik et plagsomt poltergeistfænomen en del opmærksomhed.

Den 10. december var dykkere i stand til at lokalisere og identificere grunden til den store ståhej: en meteorit på størrelse med en golfbold. En stor del af den lå i dæmningens sider som fragmenter, der havde en tæthed tre gange så stor som klippematerialet. □

Kilde: Fortean Times, nr. 133/-for

Meteoritten lavede et stort aftryk i muddet og rørplanterne omkring dæmningen. Størrelsen er tydelig sammenlignet med forskerne, som sammen med dykkere (indsat) undersøgte søområdet for spor.

A. F. U.

Box 11027

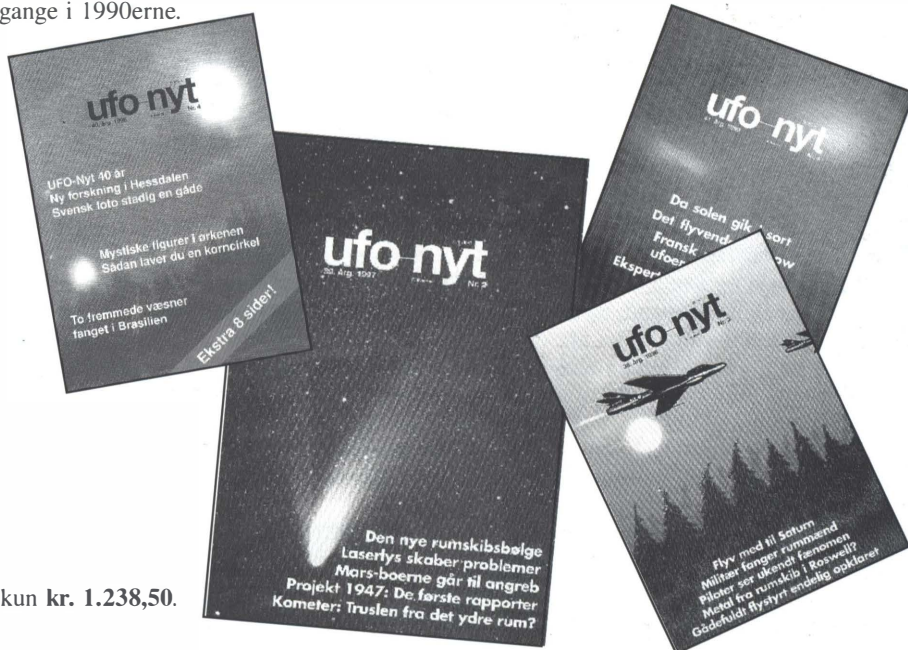
130 71 NORRKÖPING

UFO-Nyt til halv pris

Super læsertilbud!

UFO-Nyt udkom første gang i 1958. Alle årgange fra 1958 til 1980 har været udsolgt i mange år. Men vi kan dog stadig levere årgang 1981, 1982, 1984, 1989 samt alle årgange i 1990'erne. Her er mange timers spændende læsning!

Bestil. nr.	Årgang	Pris
T-001	UFO-Nyt 1981	kr. 60,00
T-002	UFO-Nyt 1982	kr. 70,00
T-003	UFO-Nyt 1984	kr. 100,00
T-004	UFO-Nyt 1989	kr. 157,00
T-005	UFO-Nyt 1990	kr. 167,00
T-006	UFO-Nyt 1991	kr. 177,00
T-007	UFO-Nyt 1992	kr. 187,00
T-008	UFO-Nyt 1993	kr. 197,00
T-009	UFO-Nyt 1994	kr. 207,00
T-010	UFO-Nyt 1995	kr. 217,00
T-011	UFO-Nyt 1996	kr. 227,00
T-012	UFO-Nyt 1997	kr. 232,00
T-013	UFO-Nyt 1998	kr. 237,00
T-021	UFO-Nyt 1999	kr. 242,00

Nu kan du købe alle 14. årgange samlet for kun **kr. 1.238,50**. (Normalprisen er kr. 2.477,00)

Bestilling foretages ved at indbetale kr. 1.238,50 + kr. 43,00 (ekspedition/porto) i alt **kr. 1281,50** på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv bestillingsnr. **T-023** på modtagerdelen.

Spar 30% på UFO-Vision

UFO-Vision er SUFOI's specialmagasin med dybdeborende artikler om ufologiske teorier, myter i det 20. århundrede og ufologiens historie samt anmeldelser af ufo-bøger, film, videoer og cd-rom'er. Hver udgave er gennemillustreret. De seneste numre bringer desuden relevante web-adresser.

UFO-Vision udkom første gang i 1987 og er udsolgt. Vi har stadig enkelte eksemplarer af alle øvrige numre. Bestil i dag og spar penge!

Bestil. nr.	Årgang	Pris
T-014	UFO-Vision 1988, 48 sider	kr. 78,00
T-015	UFO-Vision 1989, 60 sider	kr. 78,00
T-016	UFO-Vision 1990/91, 36 sider	kr. 78,00
T-017	UFO-Vision nr. 5 (1997), 100 sider	kr. 148,00
T-018	UFO-Vision nr. 6 (1998), 56 sider	kr. 96,00
T-020	UFO-Vision nr. 7 (1999), 44 sider	kr. 48,00

Køb alle 6 numre af UFO-Vision for kun **kr. 368,20**. (Normalprisen er kr. 526,00)

Bestilling foretages ved at indbetale kr. 368,20 + kr. 17,00 (ekspedition/porto) i alt **kr. 385,20** på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv bestillingsnr. **T-024** på modtagerdelen.